

Institut de Diagnòstic per la Imatge (IDI)

Exercicis 1991, 1992 i 1993
Informe 28/94-D

Sindicatura de Comptes
de Catalunya

A Barcelona, els dies 14 i 15 de juny de 1995, reunit el Ple de la Sindicatura de Comptes, sota la presidència del Síndic Major, Sr. Ferran Termes i Anglès, amb l'assistència dels Síndics Sr. Manuel Cardena i Coma, Josep M. Carreras i Puigdengolas, Marià Nicolàs i Ros, Jordi Petit Fontserè, Eudald Travé i Montserrat i Xavier Vela i Parés, actuant-hi com a Secretari, el Secretari General de la Sindicatura, Sr. Ramon Planas i Font, i com a ponent el Síndic Sr. Jordi Petit Fontserè s'acorda aprovar, amb deliberació prèvia, l'Informe 28/94-D, referent a l'Institut de Diagnòstic per la Imatge (IDI), exercicis 1991, 1992 i 1993.

ÍNDIX

ABREVIATURES, SIGLES I SÍMBOLS	7
1. INTRODUCCIÓ	9
1.1. INTRODUCCIÓ A L'INFORME	9
1.1.1. Objecte	9
1.1.2. Abast temporal i metodologia	9
1.2. INTRODUCCIÓ A L'ENS FISCALITZAT	10
1.2.1. Creació i naturalesa jurídica	10
1.2.2. Objecte social i funcions	11
1.2.3. Òrgans de govern, estructura organitzativa i activitat	12
1.2.4. Sistema comptable	14
1.2.5. Legislació aplicable	16
2. FISCALITZACIÓ ECONÒMICO-FINANCERA	16
2.1. INTRODUCCIÓ	16
2.2. ESTATS FINANCERS	17
2.3. IMMOBILITZAT MATERIAL	21
2.3.1. Immobilitzat adscrit	21
2.3.2. Immobilitzat propi, immobilitzat en curs i amortitzacions	22
2.4. CREDITORS A CURT TERMINI: DEUTE AMB LES CS DE VALL D'HEBRON I BELLVITGE	24
2.5. ASPECTES FISCALS	27
2.5.1. Impost sobre la rendes de Capital i Impost sobre la renda de les persones físiques	27
2.5.2. Impost sobre Societats	28
2.5.3. Impost sobre el Valor Afegit (IVA)	28
2.5.4. Impost sobre les Activitats Econòmiques (IAE)	29
2.5.5. Impost sobre Béns Immobles (IBI)	29
2.6. ALTRES ÀREES DEL BALANÇ	29
2.6.1. Tresoreria i deute amb entitats de crèdit	29
2.6.2. Existències	31
2.6.3. Proveïdors	31
2.7. INGRESSOS PER PRESTACIÓ DE SERVEIS	32
2.7.1. Introducció	32
2.7.2. Ingressos de l'activitat assistencial pel concert amb el SCS ..	34
2.7.3. Ingressos per l'activitat de R+ D pel concert amb SCS	38
2.7.4. Ingressos per activitat assistencial a mútues i particulars	39
2.7.5. Cobrament de la facturació: deutors comercials	41

2.8. ORGANITZACIÓ DELS RECURSOS HUMANS I DESPESES DE PERSONAL	43
2.8.1. Horari de prestació del servei i contractació del personal	43
2.8.2. Anàlisi de les despeses de personal	44
2.9. ALTRES PARTIDES DEL COMPTE DE PÈRDUES I GUANYES	45
2.9.1. Aprovisionaments i altres despeses externes	45
2.9.2. Altres despeses d'explotació	47
3. FISCALITZACIÓ DE LA CONTRACTACIÓ	48
3.1. MARC LEGAL DE LA CONTRACTACIÓ A L'IDI	48
3.2. ANÀLISI DELS PRINCIPALS CONTRACTES	48
3.2.1. Obres	48
3.2.2. Adquisició i lloguer de maquinària	51
3.2.3. Serveis i altres	53
3.2.4. Subministraments	54
4. FISCALITZACIÓ PRESSUPOSTÀRIA	54
4.1. PRESSUPOSTOS APROVATS I LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA DELS EXERCICIS 1992 I 1993	54
4.2. Estructura formal de la presentació pressupostària	60
4.3. CRITERIS FINANCERO-COMPTABLES I CRITERIS PRESSUPOSTARIS	60
4.4. PRESSUPOST APROVAT I CONCERT AMB EL SCS. MODIFICACIÓ PRESSUPOSTÀRIA	61
4.5. PRESSUPOST DE L'EXERCICI 1992	61
4.6. PRESSUPOST DE L'EXERCICI 1993	63
4.7. PRESSUPOST APROVAT PER A L'EXERCICI 1994	63
5. PROGRAMA D'ACTUACIÓ, D'INVERSIONS I DE FINANÇAMENT (PAIF) .	64
6. CONCLUSIONS FINALS. OBSERVACIONS I RECOMANACIONS.	66
7. AL·LEGACIONS	74

ABREVIATURES, SIGLES I SÍMBOLS

ATESA:	Assessoria Tècnica Empresarial, SA
BOICAC:	Boletín Oficial del Instituto de Contabilidad y Auditoría de Cuentas
CS:	Ciutat Sanitària i Universitària
DG:	Direcció General
DIVAS:	Sistema Digital Intravenós d'Angiografia de Substracció
DSiSS:	Departament de Sanitat i Seguretat Social
EEPC:	Estatut de l'Empresa Pública Catalana
HG:	Hospital General
HP:	Hisenda Pública
HTR:	Hospital de Traumatologia i Rehabilitació
ICS:	Institut Català de la Salut
IDI:	Institut de Diagnòstic per la Imatge
LOSC:	Llei Ordenació Sanitària de Catalunya
MIR:	Metge intern resident
PAIF:	Programa d'Actuació, d'Inversions i de Finançament
PGC:	Pla General de Comptabilitat
RM:	Ressonància Magnètica
R+ D:	Recerca i Desenvolupament
SAI:	Sistema d'alimentació ininterrompuda.
SCS:	Servei Català de la Salut
SS:	Seguretat Social
TAC:	Tumografia Axial Computeritzada

1. INTRODUCCIÓ

1.1. INTRODUCCIÓ A L'INFORME

1.1.1. Objecte i abast material

De conformitat amb la normativa vigent, aquesta Sindicatura de Comptes emet el present Informe de fiscalització relatiu a l'empresa pública Institut de Diagnòstic per la Imatge (d'ara endavant IDI), centrat en els aspectes següents:

- a) Avaluació del control intern i dels procediments seguits per l'Empresa en la seva operativa comptable i de gestió.
- b) Anàlisi dels estats financers per tal de verificar que representen d'una manera fidel i veraç la situació patrimonial i financera de la Societat, incloent-hi la informació necessària i suficient per a la seva adequada comprensió i interpretació.
- c) Anàlisi del compliment de la legalitat que li és aplicable, tant des del punt de vista comptable i contractual com de funcionament.
- d) Avaluació del compliment pressupostari i del Programa d'Actuació, d'Inversions i de Finançament (d'ara endavant PAIF), així com de la seva correcta realització en termes econòmics, per comprovar que en resultin eines bàsiques de seguiment i control de la gestió.

1.1.2. Abast temporal i metodologia

1.1.2.1. Abast temporal

Aquest Informe es refereix als exercicis 1991, 1992 i 1993. Va ser l'any 1991 quan es creà l'IDI com a empresa pública de la Generalitat de Catalunya. En algun cas, el nostre treball s'ha ampliat fins a l'exercici 1994, quan així ha convingut per una millor comprensió de les qüestions tractades.

1.1.2.2. Metodologia

Les proves realitzades, d'acompliment i substantives, han estat aquelles que, de forma selectiva, s'han considerat necessàries per tal d'obtenir evidència suficient i adient, amb l'objectiu d'aconseguir una base raonable que permeti manifestar les conclusions que es desprenen del treball realitzat sobre la informació econòmico-financera i els preceptes legals que li són d'aplicació d'acord amb les normes d'auditoria pública generalment acceptades.

Pel que fa a l'apartat b) de l'epígraf 1.1.1, cal especificar que s'ha disposat de l'Informe d'Auditoria Financera de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya corresponent als exercicis 1991 i 1992. En aquest es fan determinades observacions que es remarquen al llarg d'aquest Informe i, en concret, el "Dictamen de l'Auditoria dels Comptes Anuals" que fa la Intervenció General ressalta tres aspectes que s'han recollit a l'epígraf 2.2.

1.2. INTRODUCCIÓ A L'ENS FISCALITZAT

1.2.1. Creació i naturalesa jurídica

L'activitat de l'IDI com a empresa pública (en aquell moment amb la denominació de Centre de Ressonància Magnètica de la Ciutat Sanitària de la Vall d'Hebrón), s'inicia l'1 de maig de 1991, però s'ha de tenir en compte que fins aquella data i des de finals de 1990 havia funcionat com una unitat anexas a l'Hospital General de la Vall d'Hebron (d'ara endavant HG de Vall d'Hebron).

La Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'Ordenació Sanitària de Catalunya (LOSC) preveu:

- En l'article 7, apartat 2n, punt 4t, que una de les funcions del Servei Català de la Salut (d'ara endavant SCS) és "crear o participar en qualssevol altres entitats admeses en dret, quan així convingui a la gestió i l'execució dels serveis o les actuacions".
- En l'article 9, apartat f), que és competència del Consell Executiu de la Generalitat "l'autorització de la formació de consorcis i la creació, per part del SCS, de qualssevol altres entitats admeses en dret o la seva participació en aquestes".

D'acord amb aquestes disposicions i a l'empara de la Llei 4/1985 de 29 de març de l'Estatut de l'empresa pública catalana (d'ara endavant EEPC) es va crear el **Centre de Ressonància Magnètica de la Ciutat Sanitària de la Vall d'Hebron** com la primera empresa pública del SCS. La seva creació, autoritzada per l'Acord de Consell Executiu de 21 de desembre de 1990, va fer-se pública mitjançant la Resolució del Conseller de Sanitat i Seguretat Social de 22 de gener de 1991, formalitzant-se mitjançant escriptura pública de constitució autoritzada pel notari Sr.Roca-Sastre Muncunill en data 19 de març de 1991.

L'Acord de Consell Executiu de 21 de desembre de 1990 abans esmentat, aprova també els estatuts pels quals es registrarà la nova empresa pública. Els estatuts del Centre determinaven en l'article 1r que era empresa pública adscrita al SCS, amb personalitat jurídica pròpia i amb naturalesa jurídica d'entitat de dret públic que ha d'ajustar la seva activitat al dret privat.

L'Acord de Consell Executiu de 24 de desembre de 1991 va modificar l'article 12 d'aquests estatuts, el redactat definitiu del qual delimita clarament la composició del patrimoni i fons social del Centre i el concepte d'adscripció de béns.

En data 17 de febrer de 1993 es va donar publicitat a un nou Acord de Consell Executiu de la Generalitat de 24 de novembre de 1992 que autoritzava al SCS a modificar la denominació del Centre per la d'**Institut de Diagnòstic per la Imatge**, així com els seus estatuts, ampliant el seu objecte social, variant el nombre i càrrecs dels membres del Consell d'Administració i especificant els del Consell Assessor.

1.2.2. Objecte social i funcions

El propi Acord de Consell Executiu de 21 de desembre de 1990 explicava els motius bàsics per a la creació del Centre de Ressonància Magnètica de la Ciutat Sanitària de la Vall d'Hebrón com a empresa pública dels que cal destacar:

- El creixement espectacular de les aplicacions de la RM en la medicina en els darrers anys, algunes ja justificades en la pràctica clínica com a suport de les tasques diagnòstiques.
- La necessitat d'aprofundir en la recerca d'altres aplicacions de la RM per fer-les incorporables en el futur a la pràctica mèdica.
- La necessitat de posar a l'abast dels ciutadans de Catalunya aquelles aplicacions de les tècniques de RM que, com ajuda al diagnòstic o al tractament, hagin mostrat ser efectives i més eficients que altres tècniques disponibles fins ara.
- La creació de Centre com a empresa pública ha de permetre assolir els objectius indicats mitjançant la utilització de mecanismes de gestió àgils i l'optimització dels recursos existents.

D'acord amb això els estatuts de l'IDI, un cop modificats per l'Acord de Consell Executiu de 24 de novembre de 1992 esmentat en l'epígraf anterior, fixen com a objectiu primordial la gestió, l'administració i l'execució dels serveis de diagnòstic per la imatge. Les funcions generals de l'Institut per assolir aquest objectiu genèric són, tal com especifica l'article 3.1. dels estatuts, les següents:

- a) Prestar assistència als ciutadans pel que fa al diagnòstic de les malalties mitjançant la utilització de les tècniques de diagnòstic per la imatge.
- b) Desenvolupar programes de recerca i col·laborar amb la universitat i la resta d'institucions competents en matèria de docència i recerca pel que fa al diagnòstic de tecnologia per la imatge.
- c) Col·laborar amb les administracions públiques amb competències sanitàries en elaboració d'estudis en matèria de tecnologia per la imatge.
- d) Desenvolupar totes les actuacions que siguin necessàries per al compliment dels seus objectius, com també les actuacions en relació amb les funcions esmentades anteriorment que li siguin encomanades.

1.2.3. Òrgans de govern, estructura organitzativa i activitat

Els òrgans de govern de l'IDI són: el Consell d'Administració i el conseller delegat.

- Consell d'Administració: òrgan de superior direcció i control de l'Institut; les seves funcions s'enuncien en l'article 6 dels estatuts. La seva composició és:

- El President del Consell d'Administració és el Director del SCS o la persona en qui delegui.
- Consta de 10 vocals nomenats pel Govern de la Generalitat, a proposta del conseller del Departament de Sanitat i Seguretat Social, entre persones de reconeguda solvència en l'àmbit de la gestió de serveis sanitaris o de les tècniques de diagnòstic per la imatge, un dels quals té funcions de vice-president.
- En l'exercici 1993 els vocals han estat: els Gerents de les CS de Vall d'Hebron i Bellvitge, el Director General de Règim Econòmic de la SS del Departament d'Economia i Finances, el Gerent de la Regió Sanitària núm. 8 del SCS, el Director-Gerent de l'HG de Vall d'Hebron, el Director de l'Oficina Tècnica d'Avaluació de Tecnologia Mèdica de la DG de Recursos Sanitaris, el Director Mèdic de l'Hospital Prínceps d'Espanya, el Sots-Director General del Tresor del Departament d'Economia i Finances, el Cap de Servei de Radiodiagnòstic de l'Hospital Materno-Infantil de la CS de Vall d'Hebron i el Gerent de la Divisió Hospitalària de l'ICS, aquest últim com a vice-president.

- Conseller delegat: Exerceix totes les funcions que el Consell d'Administració li delegui i en concret, tal com recull l'article 7 del estatuts, aquelles funcions referents a formular els plans i programes de les activitats de l'IDI, contractació del personal, administració del patrimoni i, de forma genèrica, les funcions de direcció, gestió, control, inspecció i coordinació de les unitats, serveis, instal·lacions, dependències i activitats de l'Institut, també des del punt de vista financer i comptable.

Durant el 1991 i 1992 el càrrec de Conseller Delegat l'ostentava el propi President del Consell d'Administració, és a dir el Director del SCS, mentre que al 1993 aquest càrrec l'exerceix el Director de l'Àrea d'Activitats Radiològiques de la CS de Vall d'Hebron.

Existeix també un Consell Assessor com a òrgan de caràcter consultiu que assessora els òrgans de govern amb les activitats de l'Institut, tant per les assistencials com per les activitats científiques, de recerca i de docència.

L'estructura organitzativa de l'IDI està lògicament en funció de l'activitat, per això cal fer un resum de l'evolució que en el temps ha sofert l'activitat de l'Institut:

1991:

- Inici de les activitats com a empresa pública durant el mes de maig amb la posada en funcionament del primer centre (RM de Vall d'Hebron) ubicat dins l'HG de Vall d'Hebron. Disposa d'una màquina de RM rebuda en adscripció del SCS. A l'octubre l'oferta assistencial inclou ja un torn de nit.

1992:

- Se segueix funcionant amb un únic centre de RM a Vall d'Hebron i amb els mateixos mitjans, però ampliant l'oferta assistencial als dissabtes.

1993:

- El centre de RM de Vall d'Hebron adquireix una segona màquina de RM que entra en funcionament el mes de maig; el torn de nit treballa amb una sola de les dues màquines.

- El mes de febrer s'inaugura el nou centre de Tumografia Axial Computeritzada (d'ara endavant TAC) a Vall d'Hebron, ubicat en el semisoterrani de l'HTR de la CS de Vall d'Hebron per atendre principalment pacients procedents de l'HTR i de la CS en general. Després d'un període previ de proves, inicia l'activitat com a segon centre de l'IDI l'1 de maig. Treballa amb una màquina de TAC rebuda en adscripció del SCS i l'assistència és de 24 hores al dia inclosos dissabtes i diumenges donat que absorbeix les urgències originades per l'HTR bàsicament motivades per accidents de circulació.

- El 17 de maig s'inaugurà i va entrar ja en funcionament el tercer centre de l'IDI ubicat a la planta baixa de l'Hospital Duran i Reynals de la CS de Bellvitge. Aquest centre (RM del Duran i Reynals) treballa amb una màquina de RM en règim de lloguer. Al mes d'octubre s'implanta ja el torn de nit.

El seguiment de les activitats de l'IDI posterior a l'abast d'aquest Informe i les previsions del propi Institut ens permet ampliar el resum de l'evolució de l'activitat de l'IDI en:

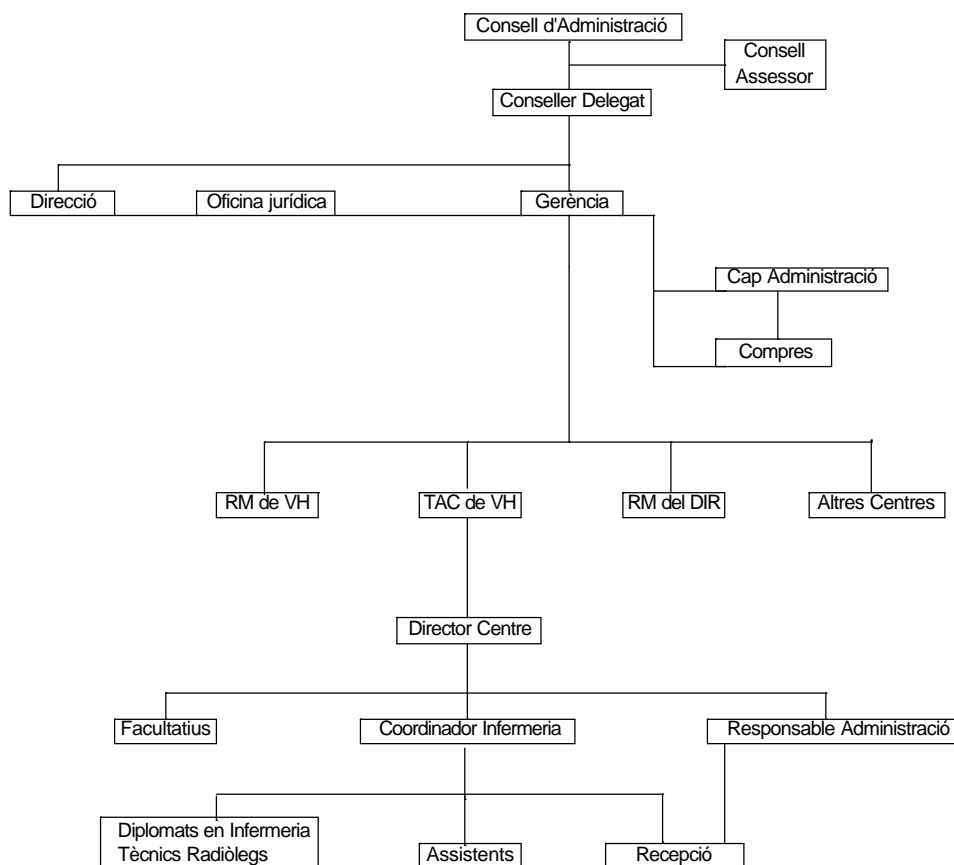
1994:

- L'octubre s'inaugura un quart centre (TAC del Duran i Reynals), ubicat a la primera planta del Duran i Reynals de la CS de Bellvitge, que treballa amb una màquina de TAC.

- El mes de novembre l'IDI incorpora el cinquè centre que és la Unitat de Radiodiagnòstic que pertanyia a l'HG de Vall d'Hebron el qual treballava en aquesta unitat amb dos màquines de TAC. De les dos màquines l'IDI en disposa d'una pendent d'adscripció que ja posa en funcionament en el 1994 tot i estar pendent d'una important millora en el seu software.

Conseqüència del resum evolutiu de l'activitat de l'IDI, es presenta a continuació el seu organigrama funcional i administratiu a desembre de 1993, on poden

distingir-se clarament els Òrgans de Govern, el Consell Assessor, els tres centres en què fins el 1993 s'estructurà l'activitat de l'Institut, els "Altres centres" fent referència ja per al 1994, als nous centres esmentats, així com les diferents categories genèriques o empleats de la plantilla de l'IDI. Per simplificar l'organigrama tan sols es presenta un dels centres, estructura que serveix també per a la resta.

Font: Organigrama de l'IDI-Memòria '93.

El desenvolupament d'altres aspectes concrets relacionats amb l'activitat de l'IDI es fa en l'epígraf 2.7. d'"Ingressos per prestació de serveis".

1.2.4. Sistema comptable

En relació a aquest tema cal remarcar diferents aspectes:

A) L'IDI com a entitat de dret públic que ha d'ajustar la seva activitat a l'ordenament jurídic privat:

- Segueix els principis i comptes continguts al Pla General de Comptabilitat (PGC) aplicable al sector privat, tot i que per a determinats casos propis del sector públic (p.ex. béns rebuts en adscripció) utilitza comptes específics propis del Pla General de Comptabilitat Pública, la qual cosa és correcta.
- S'ajusta a la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya de cada exercici, realitzant les corresponents liquidacions pressupostàries, en dependre'n quant a les necessitats de recursos per a l'explotació i inversió.

B) En l'aplicació del PGC cal sempre tenir en compte les diferents adaptacions sectorials existents. En el cas que ens ocupa, existeix:

a) L'adaptació del PGC de 1973 als Centres d'Assistència Sanitària, segons Ordre Ministerial del Ministerio de Economía y Hacienda de 20 d'octubre de 1981 publicada en el BOE núm. 266 de 6 de novembre de 1981.

b) El Pla Provisional de Comptes dels Centres Sanitaris, redactat per l'Àrea de Recursos Econòmics del SCS a l'abril de 1992, en un intent de fixar un sistema d'informació comptable dins el marc, establert per la LOSC, d'un sistema integral de gestió dels centres sanitaris del SCS.

Existeix també un esborrany provisional de l'adaptació del PGC de 1990 als Centres d'Assistència Sanitària, publicat en el BOICAC núm. 13, de maig de 1993.

Si bé s'ha pogut verificar al llarg de la nostra fiscalització que determinats aspectes, com reclassificacions de despeses entre determinats comptes, han estat corregits ja per al tancament de l'exercici 1993 per tal d'adaptar-se a determinades classificacions de despeses pròpies dels plans i esborranys anteriors, cal recomanar l'aplicació dels criteris de comptabilització i codificació i dels principis comptables del PGC adaptat als Centres d'Assistència Sanitària quan aquest sigui aprovat definitivament.

C) La manca de mitjans humans per a les tasques econòmico-administratives va fer que l'Institut encarregués a una gestoria externa ATESA ("Asesoría Técnica Empresarial, SA") l'organització de caire comptable-administratiu. Al llarg del nostre Informe es remarquen un seguit d'incidències de caire comptable-administratiu (incorrecta classificació, presentació i codificació comptable, important desordre en el control i organització dels arxius de factures i altres documents de suport comptable, etc.) que són imputables a la feina realitzada per ATESA. Malgrat això, és responsabilitat de l'empresa un control de la feina realitzada per l'esmentada gestoria.

A finals de 1993 l'IDI adjunta al Gerent un Cap d'Administració i un Encarregat de compres i ja realitza certes correccions de cara al tancament comptable de l'exercici 1993. És, però, al 1994 quan l'Institut assumeix la majoria dels temes comptable-administratius, quedant encara per a ATESA certs aspectes com el càlcul i disseny de les nòmines amb les corresponents declaracions d'IRPF i SS.

D) L'IDI centra el seu control intern de seguiment de costos en un pressupost intern que divideix entre els diferents centres que posa en funcionament. A banda d'això i per fer una comparativa entre les tarifes que el SCS fixa per a les proves o exploracions de RM i TAC i el cost d'aquestes proves, l'Institut du a terme uns càlculs, tot i que molt genèrics, del cost/prova.

Conseqüentment, a banda dels càlculs genèrics, cal seguir el desenvolupament del sistema d'anàlisi de costos que permeti obtenir informació i indicadors adients per tal que representi una eina útil de control constant, principalment dels diferents tipus de despesa, però que també possibiliti les anàlisis comparatives, per exemple entre màquines, centres, proves, cost/prova en relació a tarifa (marge tarifa-cost) i diferenciant l'analítica entre les activitats assistencial, de R+ D i de docència.

E) L'organització per centres que l'IDI fa de la seva comptabilitat ja al 1993, dóna lloc a tres llibres majors. Això obligarà a l'IDI a tenir cura dels procediments en la tasca d'agregació-consolidació i en la d'imputació i distribució de determinades despeses segons el centre al que realment pertanyen.

1.2.5. Legislació aplicable

- Acord del Consell Executiu de 21 de desembre de 1990, que autoritza al SCS per crear l'empresa. L'Annex de l'Acord recull els Estatuts de l'empresa.
- Acords del Govern de la Generalitat de 24 de desembre de 1991 i 24 de novembre de 1992 que modifiquen alguns articles dels Estatuts i el seu canvi de denominació.
- Llei 11/1981, de 7 de desembre, de Patrimoni de la Generalitat. Llei 10/1982, de 12 de juliol, de Finances Públiques de Catalunya.
- Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana (EEPC).
- Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'Ordenació Sanitària de Catalunya (LOSC).
- Lleis de Pressupostos anuals de la Generalitat.
- Legislació general de dret mercantil, civil i laboral aplicables.
- Normativa fiscal general aplicable.

2. FISCALITZACIÓ ECONÒMICO-FINANCERA

2.1. INTRODUCCIÓ

La fiscalització dels estats financers de l'IDI s'ha centrat en certs aspectes que aquesta Sindicatura de Comptes ha considerat com a fonamentals des de la seva creació com a empresa pública de la Generalitat fins l'actualitat:

- L'immobilitzat material, bàsicament pel que fa a la diferenciació entre l'adscrit i el propi i, més en concret, quant a les diferents màquines d'alta tecnologia i a

les obres pels diferents centres.

- El deute de l'IDI amb les CS de Vall d'Hebron i Bellvitge, en concepte d'aquelles despeses corrents que aquests assumeixen inicialment i imputen als diferents centres de l'Institut.
- Els aspectes fiscals en general, diferenciant entre: Impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF), Impost sobre Societats, Impost sobre el valor afegit (IVA), Impost sobre els béns immobles (IBI) i Impost sobre les activitats econòmiques (IAE).
- Els ingressos propis de l'activitat de l'IDI, bàsicament centrats en la facturació de proves o exploracions al SCS, però també pel que fa a la facturació a mútues i privats i als ingressos per R+ D i docència.
- L'organització dels recursos humans, les despeses de personal i la composició de la plantilla en relació a l'evolució de les activitats.

Addicionalment als l'epígrafs 2.6. i 2.9. es tracten de manera més genèrica aspectes relacionats amb altres comptes del balanç i del compte de pèrdues i guanys, respectivament.

La fiscalització esmentada ha implicat que es revisin alhora aspectes econòmico-financers i aspectes de procediment, de control intern, de gestió i de legalitat.

2.2. ESTATS FINANCERS

S'ha disposat de l'Informe d'Auditoria Financera de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya corresponent als exercicis 1991 i 1992 que, en el seu "Dictamen de l'Auditoria dels Comptes Anuals de 1991 i 1992", tot i presentar una opinió favorable, remarca que cal tenir present les observacions i recomanacions que esmenten al llarg de l'informe i que resumeixen en tres punts que recollim a continuació:

"- Manca d'un Acta formal d'adscripció dels béns del Departament de Sanitat a l'IDI, així com instrumentar un conveni regulador dels càrrecs de la CS de Vall d'Hebron a l'IDI.

- S'ha de clarificar la situació fiscal de l'empresa, aconseguint formalment l'exempció a l'Impost de Societats o liquidant a Hisenda el deute pendent per 1991 i 1992.

- Cal que l'Institut creï els adequats circuits administratius de control i que apliqui, d'una forma més acurada, els criteris de comptabilització i codificació així com els Principis comptables previstos en el Pla General de Comptabilitat adaptat als

SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA — INFORME 28/94-D

Centres d'Assistència Sanitària."

Aquesta Sindicatura de Comptes assumeix aquests tres punts remarcats per la Intervenció General fent-los extensibles també per a l'exercici 1993.

A continuació es presenten els Balanços de Situació i Comptes de Pèrdues i Guany corresponents a 31 de desembre de 1991, 1992 i 1993.

ACTIU	31.12.91	31.12.92	31.12.93
B) IMMOBILITZAT	417,81	394,95	737,80
Immobilitzacions immaterials	0,00	1,24	3,18
- Aplicacions Informàtiques	0,00	1,40	3,91
- Amortitzacions	0,00	(0,16)	(0,73)
Immobilitzacions materials	417,81	393,71	734,62
- Construccions adscrites	184,96	184,96	253,18
- Construccions pròpies	0,00	0,00	99,90
- Instal·lac. Tèc. i Maq. adscrita	252,00	252,00	325,73
- Instal·lac. Tèc. i Maq. pròpia	4,75	13,77	189,93
- Altres Inst. util. i mob. adscrit	4,70	4,70	9,58
- Altres Inst. util. i mob. propi	7,00	5,99	29,15
- Immobilitzacions en curs	0,00	25,20	6,90
- Altre Immobilitzat	1,92	3,91	8,94
- Amortitzacions	(37,52)	(96,82)	(188,69)
C) DESP. DISTRIB. DIVERSOS EXERCICIS	0,00	0,00	23,12
D) ACTIU CIRCULANT	77,78	148,22	158,23
Existències	2,93	1,49	10,44
Deutors	35,57	50,96	143,27
- Clients vendes i prestació de serveis	35,05	48,78	139,28
- Deutors diversos	0,00	0,00	0,50
- Administracions públiques	0,52	2,18	3,49
Tresoreria	39,28	95,77	0,03
Ajustaments per periodificació	0,00	0,00	4,49
TOTAL ACTIU	495,59	543,17	919,15

SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA — INFORME 28/94-D

PASSIU

A) FONS PROPIS	455,03	501,42	653,31
Fons Patrimonial adscrit	441,66	441,66	588,49
Aportacions fons social	13,37	59,76	64,82
- Aportacions 1991	13,37	13,37	13,37
- Aportacions 1992	-	46,39	46,39
- Aportacions 1993	-	-	5,06
C) PROVIS.PER A RISCOS I DESPESES	0,00	0,00	0,26
- Provisions per a impostos	0,00	0,00	0,26
D) CREDITORS A LLARG TERMINI	0,00	0,00	72,81
Altres creditors	0,00	0,00	72,81
- Deutes representats per efectes a pagar	0,00	0,00	72,81
E) CREDITORS A CURT TERMINI	40,56	41,75	192,77
Deutes amb entitats de crèdit	0,00	0,00	35,70
- Préstecs i altres deutes	0,00	0,00	34,57
- Deutes per interessos	0,00	0,00	1,13
Creditors Comercials	32,41	26,50	125,77
- Deutes per compres i prestacions	32,41	26,50	74,37
- Deutes representats per efectes a pagar	0,00	0,00	51,40
Altres deutes no comercials	8,15	15,25	31,30
- Administracions Públiques	5,41	8,58	16,80
- Remuneracions pend. pagam.	2,74	6,67	14,50
TOTAL PASSIU	495,59	543,17	919,15

Nota: Els imports són en Milions de PTA

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons les Memòries de l'IDI corresponents als diferents exercicis.

SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA — INFORME 28/94-D

INGRESSOS	1991	1992	1993
1. Import net xifra negocis	115,59	279,89	487,82
a) Prestacions de serveis SCS	115,26	279,79	479,62
b) Prestació serveis mútues i privats	0,33	0,10	8,20
2. Augment d'existències	2,93	(1,44)	8,95
4. Altres ingressos d'explotació	0,00	0,06	5,12
a) Ingressos accessoris i altres	0,00	0,06	5,12
TOTAL INGRESSOS EXPLOTACIÓ	118,52	278,51	501,89
7. Altres interessos	2,06	6,66	3,98
II. RESULTATS FINANCERS NEGATIUS	0,00	0,00	4,71
13. Ingressos i beneficis altres exercicis	0,00	0,00	1,23
IV. RESULTATS EXTRAORD. NEGATIUS	0,00	0,11	0,60
DESPESES			
2. Aprovisionaments	15,80	40,87	91,92
a) Consum de mercaderies	3,32	8,94	23,78
b) Consum d'altres matèries	11,01	18,55	55,07
c) Altres despeses externes	1,47	13,38	13,07
3. Despeses de Personal	46,40	108,23	219,93
a) Sous i salaris	38,14	84,76	172,48
b) Càrregues socials	7,04	15,63	38,82
c) Altres despeses socials	1,22	7,84	8,63
4. Dotació Amortització Immobilitzat	37,52	59,49	93,87
6. Altres despeses d'explotació	7,49	30,08	85,80
a) Serveis exteriors	7,47	29,61	85,43
b) Tributs	0,02	0,47	0,37
I. BENEFICIS D'EXPLOTACIÓ	11,31	39,84	10,37
7. Despeses financeres	0,00	0,00	8,69
II. RESULTATS FINANCERS POSITIUS	2,06	6,66	0,00
III. BENEFICI DE L'ACTIVITAT ORDINÀRIA	13,37	46,50	5,66
11. Pèrdues de l'immob. Material	0,00	0,00	1,83
14. Desp. i pèrdues exercicis anteriors	0,00	0,11	0,00
VI. RESULTAT EXERCICI (aport.fons social)	13,37	46,39	5,06

Nota: Els imports són en Milions de PTA

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons les Memòries de l'IDI corresponents als diferents exercicis

2.3. IMMOBILITZAT MATERIAL

2.3.1. Immobilitzat adscrit

S'han obtingut els diferents documents de descripció i valoració dels elements d'immobilitzat que l'IDI comptabilitza dins l'immobilitzat adscrit i que resumim a continuació:

A) Valoració del Cap del Servei d'Ordenació dels Recursos Físics de la DG de Recursos Econòmics del Sistema Sanitari del Departament de Sanitat i Seguretat Social, de 8 de febrer de 1991. Recull la descripció i valoració de l'obra feta en la part de l'edifici de l'HG de Vall d'Hebron on l'IDI inicia les seves activitats amb el seu primer centre. La valoració de les obres de l'edifici és de 184,96 MPTA. El document afirma que la valoració ha estat calculada "en base al cost de l'obra executada recentment i amb els preus actuals de mercat".

B) Valoració del Cap de Servei de Gestió Pressupostària i Contractacions de l'ICS, de 21 de febrer de 1991. Recull la descripció dels diferents elements que componen l'equip de RM model 2,0T Magneton de Siemens, que segons aquest document "fou adjudicat mitjançant concurs públic a l'esmentada empresa per resolucions del Gerent de l'ICS de data 10 de novembre de 1987 i de 23 de març de 1988". El document valora l'equip a un preu de cost de 280 MPTA. La valoració final de l'aparell puja a 252 MPTA, donat que es disminueix el valor en 28 MPTA en motiu de l'amortització corresponent a mig any d'utilització.

El mateix document fa també una valoració de l'equipament accessori a l'equip de 4,70 MPTA (utillatge 0,17 MPTA i mobiliari 4,53 MPTA), basada en la "resolució d'adjudicació del subministrament per a la Unitat de RM de 26 d'octubre de 1990".

C) Valoració del Cap de la Unitat d'obres de la divisió de Recursos Físics, Béns i Serveis del SCS, de 12 de maig de 1993, que recull una valoració provisional inicial del cost de les obres de construcció del centre de TAC a l'HTR de Vall d'Hebron. Aquesta valoració puja a 68,22 MPTA.

D) Relació i valoració per lots de l'equipament del TAC de l'HTR de Vall d'Hebron tramesa a l'IDI pel Cap de la Divisió de Recursos Físics, Béns i Serveis del SCS, de 2 de juny de 1993. La valoració total puja a 75,01 MPTA que l'IDI ha comptabilitzat, imputant el cost als diferents elements (a maquinària 70,13 MPTA, i a mobiliari i utillatge 4,88 MPTA).

E) Factura del 29 d'octubre de 1993 de Philips al SCS per 3,60 MPTA, en concepte de maquinària. Donat que la inversió a realitzar durant el 1993 era ja superior als recursos pressupostaris previstos per a aquest fi, es va preveure que certs aparells necessitats per l'IDI els obtingués en adscripció, prèvia adquisició per part del Departament de Sanitat i Seguretat Social dins el Conveni que aquest té amb Philips.

La documentació descrita anteriorment origina els saldos dels diferents conceptes d'immobilitzat adscrit de l'IDI segons el detall següent:

Quadre 1

CONCEPTE	31/12/1991	31/12/1992	31/12/1993
Construccions adscrites	184,96	184,96	253,18
Instal·lac. tècn. i maq. adscrites	252,00	252,00	325,73
Altres instal·lac., util i mobiliari adscrits	4,70	4,70	9,58
TOTAL IMMOB.ADSCRIT	441,66	441,66	588,49

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons detall del balanç de l'IDI.

Nota: Els imports són en Milions de PTA

De l'anàlisi de la documentació descrita cal remarcar els aspectes següents:

Els documents són tan sols una descripció i valoració feta en cada cas pels diferents responsables de l'ICS, el SCS o el DSiSS, però sense valor d'Acta formal d'adscripció de béns, la qual és indispensable per a l'adscripció i cal que sigui degudament redactada i signada per l'ens, organisme o entitat que sigui el titular dels béns o els drets.

En concret per a les edificacions:

- El que valoren els documents esmentats a A) i C) són les obres d'adequació de les zones on s'ubiquen els centres de l'IDI a Vall d'Hebron, però no l'edificació en sí. Aquesta, sent titularitat de la Tresoreria General de la SS, està adscrita a la Generalitat de Catalunya, però no a l'IDI per la seva part corresponent.
- El "Patronat de l'Hospital Oncològic de Catalunya, Fundació Privada" és el titular de l'Hospital Duran i Reynals i, tot i que la Generalitat de Catalunya en té atorgat el dret d'emfitèusi, no li ha estat adscrit a l'IDI la part on du a terme la seva activitat en aquell hospital.

Mentre no es formalitzin les corresponents Actes d'adscripció, cal que l'IDI faci constar a la Memòria la situació jurídica del diferents elements d'immobilitzat que, recollits o no en el seu actiu, són utilitzats per l'Institut.

2.3.2. Immobilitzat propi, immobilitzat en curs i amortitzacions

S'ha dut a terme revisió i anàlisi del moviment de l'immobilitzat propi, (altes i baixes), del càlcul de l'amortització (analitzant també, en aquest cas, l'amortització referent a l'immobilitzat adscrit tractat en l'epígraf anterior) i del moviment de l'immobilitzat en curs entre els exercicis 1991 i 1993, diferenciant per a aquest últim exercici entre els tres centres (RM de Vall d'Hebron, TAC de Vall d'Hebron i RM del Duran i Reynals). També s'ha fet una àmplia compulsa de les factures, certificacions d'obra, etc. com a documents acreditatius de l'adquisició i dels documents base per al control de l'immobilitzat.

D'aquesta revisió podem concloure que la comptabilització, en termes generals, és satisfactòria, però cal fer esment de les següents observacions:

a) El sistema de control de les factures dut a terme per la gestoria ATESA entre 1991 i 1993 s'organitza per proveïdors, però el sistema d'arxiu dificulta de manera important la seva localització, control i seguiment.

Aquest aspecte s'ha començat a corregir al 1994 amb l'assumpció per part del propi IDI de les principals tasques administratives i comptables i amb la implantació d'un programa comptable.

b) A banda del control de l'immobilitzat que l'IDI centra en el seguiment del major i factures, i des del 1993 també en la creació de fitxes d'amortització, cal que l'IDI creï un inventari que, a banda de ser l'eina bàsica de control físic i d'ubicació dels elements de l'immobilitzat, sigui útil per determinar-ne altres aspectes com la diferenciació entre data d'adquisició i data d'entrada en funcionament.

Al 1994 l'IDI ha dissenyat i implantat un inventari per a un dels centres.

c) Per tal que el valor de les amortitzacions mostrin l'ús i desgast real de la maquinària i siguin una correcció real per a la plasmació en l'actiu del valor net de l'immobilitzat caldrà que:

- Es comenci a amortitzar els béns des de la data d'entrada en funcionament i no al mes següent de la seva adquisició.

Tot i que, l'amortització en 5 anys que realitza l'IDI per a les principals màquines és suficientment ajustada a la seva vida útil, fóra convenient que:

- Es tingui en compte l'horari de prestació de serveis i d'utilització de les màquines, que és de 24 hores al dia en la majoria dels centres, mentre que els percentatges d'amortització aplicats per l'IDI fan referència a un torn normal d'activitat.
- Es valori l'efecte que la important obsolescència tecnològica, en concret de les màquines de RM i TAC, pot tenir sobre la seva vida útil i, conseqüentment, sobre els percentatges d'amortització.

d) Cal també diferenciar en els comptes que recull la Memòria quina part de l'amortització acumulada i de la dotació anual a l'amortització correspon a l'immobilitzat propi i quina a l'immobilitzat adscrit.

Per la seva importància dins l'immobilitzat propi i per representar els principals imports en el moviment de l'immobilitzat en curs, s'ha realitzat una anàlisi específica de:

- Les obres per a l'ampliació del centre de RM de Vall d'Hebron.
- Les obres del nou centre de RM del Duran i Reynals.
- L'adquisició del segon equip de RM per al centre de RM de Vall d'Hebron.

Aquests tres elements d'immobilitzat han estat tractats, conjuntament amb els procediments per a la seva contractació, en els epígrafs 3.2.1. i 3.2.2. d'aquest Informe.

2.4. CREDITORS A CURT TERMINI: DEUTE AMB LES CS DE VALL D'HEBRON I BELLVITGE

El detall dels "Creditors a curt termini" del passiu del balanç pot desglossar-se com segueix:

Quadre 2

CONCEPTE	31/12/1991	31/12/1992	31/12/1993
Proveïdors	15,78	6,93	41,96
Deute amb CS	6,63	19,57	32,05
Bestretes a compte	10	-	-
Altres deutes prest.serv.	-	-	0,36
Total Deutes per compres i prest.serv.	32,41	26,50	74,37
Total Deutes per efectes a pagar	-	-	51,40
(I)TOTAL CREDITORS COMERCIALS	32,41	26,50	125,77
Total Préstecs i altres deutes	-	-	35,70
(II)TOTAL DEUTE ENTITATS DE CRÉDIT	-	-	35,70
Total Deute amb Adms.Públiques	5,41	8,58	16,80
Total Remuneracions pendents	2,74	6,67	14,50
(III)TOTAL ALTRES DEUTES NO COMERCIALS	8,15	15,25	31,30
(I+II+III)TOTAL CREDITORS C.T.	40,56	41,75	192,77

Nota: Els imports són en Milions de PTA

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons comptabilitat de l'IDI

Aquest epígraf se centra en l'anàlisi de "Deute amb CS" que fa referència als imports que, en concepte de diferents tipus de despeses de manteniment, electricitat, generals i de subministrament de material d'oficina, farmàcia i altres, assumeixen inicialment les CS de Vall d'Hebron i Bellvitge per compte dels centres de RM de Vall d'Hebron, RM del Duran i Reynals i TAC de Vall d'Hebron, respectivament, despeses que posteriorment repercuteixen i traspassen a l'IDI.

La resta de conceptes de "Creditors a curt termini" que apareixen en l'anterior detall són analitzats en altres epígrafs d'aquest Informe.

S'han obtingut els càrrecs provinents de la CS de Vall d'Hebron dels exercicis 1991 a 1993 i els de la CS de Bellvitge de l'exercici 1993. Aquests càrrecs puguen a:

Quadre 3

	31/12/1991	31/12/1992	31/12/1993
CS de VH (RM de VH)	6,63	12,94	14,43
CS de Bellvitge (RM del DIR)	-	-	4,35
HTR de VH (TAC de VH)	-	-	1,55
TOTAL EXERCICI	6,63	12,94	20,33
TOTAL ACUMULAT	6,63	19,57	39,90

Nota: Els imports són en Milions de PTA

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons càrrecs de les CS i l'HTR

No s'ha pogut verificar la raonabilitat de les repercussions de despeses ja que la documentació no especifica els càlculs, barems o criteris pels quals s'imputen a l'Institut segons uns determinats coeficients o percentatges (per manteniment, electricitat i altres) sobre el total de despesa que per aquest concepte tenen les CS. Tampoc s'ha disposat de documentació ni de les factures justificants de les despeses totals de les CS, base per aplicar els esmentats coeficients o percentatges. Així, únicament s'ha pogut verificar la imputació que per conceptes fa l'IDI en el diferents comptes de despesa prenent com a base els càrrecs de les CS els quals no fan un desglossament prou acurat del concepte de certes despeses.

Sembla clara, per tant, la necessitat de determinar de manera objectiva els percentatges o coeficients de despesa imputables als centres de l'Institut i plasmar-ho en uns convenis, un per cada centre de l'IDI i CS on està ubicat el centre. Caldria també que les CS adjuntessin als càrrecs fotocòpia de les factures sobre les quals s'apliquen els coeficients o percentatges.

En data 21 de juny de 1993 se signa un conveni per part del Gerent de la CS de Vall d'Hebron i el Conseller Delegat de l'IDI que, tot i fer referència a la necessitat d'uns barems, criteris d'imputació i coeficients, no recull cap mena de quantificació. Els càrrecs que l'Institut rep pel 1993 comprenen en alguns casos un percentatge o proporció d'imputació de despeses que no té cap anàlisi o estudi que el justifiqui.

L'esmentat conveni entre la CS de Vall d'Hebron i l'IDI estableix quant a la liquidació i compensació del deute:

Pacte Quart:

"Un cop tancats els exercicis i consolidat el deute per ambdues parts es procedirà a la liquidació mitjançant transferència bancària al compte indicat per la CS de Vall d'Hebron. La liquidació s'efectuarà en un o més pagaments dins el primer semestre de l'exercici següent."

Pacte Cinquè:

"Les donacions de material, béns o equipament realitzades per una de les parts vers l'altra podran ser, per compensació, descomptades del deute. Respecte a les donacions que es puguin realitzar, haurà de contemplar-se la constància escrita de les mateixes, així com de l'acceptació, per tal de poder ser comptabilitzades."

Pot observar-se com quasi la totalitat del deute acumulat entre 1991 i 1993 (39,90 MPTA del Quadre 3) segueix pendent a 31 de desembre de 1993 (32,05 MPTA del Quadre 2) i fent un seguiment fins a finals de l'exercici 1994, sense tenir en compte els càrrecs del propi 1994, s'ha pogut observar com encara a desembre d'aquest any resta pendent un deute corresponent a exercicis anteriors de més de 7,6 MPTA. Tot això indica l'incompliment del Pacte Quart abans esmentat.

La diferència de 7,85 MPTA que s'observa entre els 39,90 MPTA acumulats a 31 de desembre de 1993, pels diferents càrrecs des del 1991, i els 32,05 MPTA que apareixen com a saldo comptable a 31 de desembre de 1993 ha estat analitzada i és motivada per compensacions del deute, cosa que en principi és correcte segons el Pacte Cinquè.

Així, gran part de la compensació del deute durant el 1993 s'instrumenta mitjançant assumpció i pagament per part de l'IDI de factures de la CS de Vall d'Hebron corresponents a adquisicions d'equips o elements informàtics d'aquesta (en certs casos fins i tot les factures arriben a nom de l'IDI directament del proveïdor). S'ha pogut verificar com en el 1994 se segueix amb aquest sistema de compensació del deute pendent i s'aplica també al centre de TAC de Vall d'Hebron respecte al deute amb la CS de la Vall d'Hebron i al centre de RM del Duran i Reynals respecte al deute amb la CS de Bellvitge.

Per a aquest procediment de compensació del deute cal remarcar:

- Que no el preveu el conveni ni tan sols en el Pacte Cinquè quan parla de compensacions per donacions, i que no s'ha obtingut documentació que verifiqui l'existència d'un acord entre les parts per posar en pràctica aquest procediment.
- Que tot i l'efecte financer positiu que suposa per a l'IDI l'aplicació d'aquest procediment, l'assumpció i pagament de factures de la CS obliga a l'IDI a una ocupació específica de mitjans per al control d'aquestes factures per:
 - Identificar-les i fer-ne el seguiment i comptabilització específics.
 - Obtenir a priori la conformitat de la CS per cada factura (cosa que certs cops s'endarrereix i l'IDI assumeix un risc innecessari pagant abans d'obtenir la conformitat).

En virtut dels aspectes negatius esmentats i del que estableix el Pacte Quart del conveni, cal eliminar el sistema de compensació del deute per assumptió de factures de la CS de Vall d'Hebron.

2.5. ASPECTES FISCALS

2.5.1. Impost sobre la rendes de Capital i Impost sobre la renda de les persones físiques

- En els balanços a 31 de desembre dels exercicis 1991, 1992 i 1993, es recull com a saldos deutors 0,52 MPTA, 2,18 MPTA i 3,48 MPTA, respectivament, en concepte de les retencions acumulades exercici a exercici pels interessos cobrats dels comptes de Tresoreria. Respecte a aquests saldos deutors, veure les observacions que se'n fa en l'epígraf 2.5.2. dedicat a l'Impost sobre Societats.
- Els saldos creditors per als mateixos exercicis a 31 de desembre han estat 4,17 MPTA, 6,95 MPTA i 11,61 MPTA, respectivament, fent referència a les declaracions per retencions sobre nòmines, paga extraordinària, minutes de professionals, dietes d'assistència de consellers, etc. corresponents a l'últim trimestre de cada exercici, declaracions per a les quals s'ha verificat el seu ingrés en el període legalment establert.

S'ha verificat la raonabilitat dels imports declarats trimestralment en aquests tres exercicis i la seva posterior liquidació observant però:

- La necessitat d'implantar com a mesura de millora del control intern una conciliació constant:
 - Entre els imports declarats i els comptabilitzats en el compte de passiu d'"HP creditora per IRPF".
 - Entre el que s'ha esmentat en l'anterior apartat i els diferents documents (minutes, nòmines, dietes de consellers, etc) l'import dels quals és base de l'impost.
- En els exercicis 1991 i 1992 la retenció d'IRPF corresponent a la paga de productivitat és comptabilitzada per l'IDI, ja en el tancament dels respectius exercicis, com a més passiu en concepte d'"HP creditora per IRPF" quedant en passiu per "Remuneracions pendents de pagament" (veure Quadre 2) l'import net de la paga de productivitat. Cal remarcar que:
 - L'esmentada paga es merita dins l'any natural, però no es paga fins els primers mesos de l'exercici següent.
 - El passiu amb HP per l'IRPF no s'acredita fins al moment del seu pagament.

Per això, a final dels exercicis 1991 i 1992 el compte de passiu amb HP està sobrevalorat en 0,664 MPTA i 1,50 MPTA, respectivament, imports que caldria haver recollit formant part de l'import brut de la paga de productivitat dins el compte de passiu de "Remuneracions pendents de pagament".

Aquest aspecte que ja ha estat correctament comptabilitzat en l'exercici 1993, afecta tan sols als tancaments comptables del 1991 i 1992, però no a les declaracions de l'impost, que recullen la retenció sobre la paga de productivitat, de manera correcta, en la declaració del primer trimestre de l'exercici següent. Veure altres proves realitzades en relació a les retencions per IRPF en l'anàlisi de les despeses de personal en l'epígraf 2.8.

2.5.2. Impost sobre Societats

L'IDI no ha presentat declaració per l'Impost sobre Societats dels exercicis 1991, 1992 i 1993. Aquesta Sindicatura de Comptes entén, a l'igual que la Intervenció General (veure l'epígraf 2.2.) i segons ha estat corroborat per la DG de Tributs, que mentre no es dictamini cap norma específica d'exempció per a aquest tipus d'entitat, l'IDI està subjecte a aquest impost.

Aquest fet representa una contingència fiscal que cal quantificar i provisionar adequadament.

A banda d'això, i en relació al que s'ha comentat en el primer paràgraf de l'epígraf 2.5.1., té sentit que l'IDI consideri les retencions sobre els rendiments del capital mobiliari com a imports deutors sempre que hi hagi la possibilitat de recuperar-les, cosa que seria possible si es presentés liquidació per l'Impost sobre Societats. En el cas d'aconseguir comunicació expressa d'exempció per a aquest impost, comptablement les esmentades retencions haurien de tractar-se com a despesa, ja que l'IDI perdria la possibilitat de rescabalar-se'n.

2.5.3. Impost sobre el Valor Afegit (IVA)

Els serveis que presta l'IDI estan exempts d'IVA en base als articles 13 i 20 de les Lleis 30/1985 de 2 d'agost i 37/1992 de 28 de desembre, respectivament, lleis que regulen aquest impost.

És clar per tant que l'IDI està exempt de l'IVA i s'ha verificat com totes les seves activitats queden incloses dins d'aquesta exempció. Això cal remarcar-ho ja que determinades activitats com les de bar i restauració dins dels centres sanitaris o la venda de medicaments a tercers no estan exemptes.

L'IDI comptabilitza correctament, com a més despesa o més cost de la inversió, l'IVA suportat en les seves compres o inversions.

2.5.4. Impost sobre les Activitats Econòmiques (IAE)

Donat que aquest impost no té vigència fins l'1 de gener de 1992, el compte de despesa corresponent a "Tributs" dins les "Altres despeses d'explotació" no conté per a l'exercici 1991 cap imputació en concepte d'IAE.

En els exercicis 1992 i 1993 s'han comptabilitzat per aquest impost 0,44 MPTA i 0,26 MPTA, corresponents tots dos imports al centre de RM de Vall d'Hebron, imports que han estat verificats amb els corresponents documents de liquidació de l'IAE remesos per l'Ajuntament de Barcelona, comprovant també el seu posterior pagament. No es coneix, però, per quin motiu les activitats dels centres de TAC de Vall d'Hebron i de RM del Duran i Reynals no han estat gravades per aquest impost.

La contrapartida comptable de la imputació a despesa per "Tributs" de l'IAE de 1992 ha estat "Tresoreria" donat el seu pagament dins el propi exercici, mentre que al 1993, en estar pendent d'emissió al tancament de l'exercici el document de liquidació per part de l'Ajuntament de Barcelona, s'hauria d'haver imputat dins de "Creditors Administracions Públiques" i no com una "Provisió per riscos i despeses" com ha fet l'Institut, tret del cas que s'hagués plantejat alguna mena de desacord o contingència fiscal al respecte i l'IDI no pagués l'IAE.

2.5.5. Impost sobre Béns Immobles (IBI)

S'ha observat com alguns càrrecs dels tractats en l'epígraf 2.4. (en concret el procedent de la CS de Bellvitge en relació al centre de RM del Duran i Reynals) recullen imports genèrics dins els quals s'hi troben repercussions a l'IDI en concepte d'IBI. En relació ha això no s'ha obtingut documentació:

- Que verifiqui si formant part de conceptes genèrics repercutits a l'IDI mitjançant els esmentats càrrecs, se n'hi troba algun referent a l'IBI dels centres de RM i TAC de Vall d'Hebron.
- Que determini que la repercussió d'aquest impost a l'IDI es fa en base a uns acords entre les dues parts (acords o convenis ja recomanats en l'epígraf 2.4.) ja que cal entendre que el fet de l'adscripció de les instal·lacions on s'ubica no fa a l'Institut subjecte passiu de l'impost, segons l'article 65 de la Llei 39/1988 Reguladora de les Hisendes Locals.

2.6. ALTRES ÀREES DEL BALANÇ

2.6.1. Tresoreria i deute amb entitats de crèdit

L'evolució a l'alça i el considerable import que pot observar-se en els saldos de tresoreria en el període 1991-1992 s'explica per l'important creixement de

l'activitat de l'Institut, juntament amb l'endarreriment en l'inici de les principals inversions previstes (obres d'ampliació al centre de RM de Vall d'Hebron i adquisició d'una segona màquina de RM per a aquest centre, obres per al nou centre de RM del Duran i Reynals, etc.) i tenint en compte que la forta inversió inicial va ser bàsicament assolida mitjançant l'adscripció de béns.

En el 1993, la reducció de les tarifes fixades pel SCS (veure el Quadre 7 a l'epígraf 2.7.2.3.) mitjançant concert anual per les quals l'IDI factura al SCS les proves o exploracions de RM, i que són la única font de finançament tant de les despeses d'explotació, com de la inversió, minora substancialment el marge sobre el cost de l'explotació. Això, la concentració de les inversions en aquest exercici i el ritme superior de l'increment de les despeses d'explotació respecte al dels ingressos donat que els dos nous centres es troben en l'inici de les activitats, ha fet reduir la liquiditat en tresoreria (tot i seguir l'important creixement en el nombre d'exploracions) fins al punt d'originar un fons de maniobra negatiu i de necessitar recórrer a l'endeutament amb entitats financeres.

A banda de la verificació d'aquesta evolució, s'ha analitzat i verificat la documentació corresponent, referent als saldos a 31 de desembre de 1991, 1992 i 1993:

- De tresoreria (caixa i compte corrent amb "La Caixa")
- De l'endeutament (pòlissa de crèdit amb "La Caixa") de 90 MPTA, del 23 d'abril de 1994 amb venciment a un any. S'ha verificat l'aprovació d'aquest endeutament per part del Consell d'Administració de l'IDI. A més a més, i d'acord amb el que estableixen els articles 8 apartats 2 i 3 de l'EEPC, 21 apartat 2 de la Llei 10/1982 de Finances Públiques de Catalunya i 34 apartats 1 i 4 de la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 1993, l'esmentat endeutament, en no estar previst específicament en la Llei de Pressupostos de l'exercici, ha de ser aprovat pel Consell Executiu, cosa que ha estat verificada mitjançant revisió del corresponent Acord de Govern.

S'han validat a més a més els càrrecs o abonaments dels respectius interessos cobrats o pagats, comptabilitzats en el compte de pèrdues i guanys.

De tot això s'en desprenen les següents qüestions:

- Cal que l'IDI, per tal de complir amb el principi comptable del registre, comptabilitzi els seus cobraments o pagaments quan rep o emet per exemple el corresponent xec, i no en base a l'anotació en el compte per part de "La Caixa".
- Cal dur a terme, també, arqueigs periòdics de caixa i implantar una segregació de funcions quant al control de caixa, realització de l'arqueig i revisió.
- Cal que en cas de produir-se puntes de tresoreria elevades, es gestionin cercant-

ne la màxima rendibilitat possible mitjançant inversions financeres temporals.

- Cal un seguiment acurat del principi comptable de la data del fet quant als ingressos a cobrar del compte corrent de manera independent del seu cobrament. Amb això, a més a més, s'evitarà al màxim la posterior comptabilització d'ingressos d'exercicis anteriors.

Els responsables de l'IDI afirmen que a partir de l'exercici 1994 s'han produït ja certes millores en alguns d'aquests aspectes (arqueigs, puntes de tresoreria i meritació).

2.6.2. Existències

Per poder arribar a validar els imports que apareixen com a saldo d'existències en l'actiu i com a variació d'existències en el compte de pèrdues i guanys al tancament dels exercicis 1991, 1992 i 1993, és necessari, a banda de verificar les factures i albarans de les compres, poder validar els inventaris físics d'acord amb el moviment real d'existències durant els exercicis i la seva correcta valoració. Amb la finalitat d'assolir aquests termes és bàsica la implantació i aplicació per part de l'IDI d'uns controls interns i procediments a l'àrea d'existències centrats en:

- La unificació del criteri de valoració (preu mitjà ponderat, FIFO o altres) entre els diferents tipus d'existència i entre exercicis, per tal de complir amb el principi comptable d'uniformitat.
- La variació d'existències entre l'inventari d'un exercici i el de l'exercici següent ha d'estar suportada per un correcte control físic d'entrades i sortides.
- Fixar un sistema d'estocatge mínim i màxim que vagi diferenciat per cada tipus d'existència i en funció del seu valor, consum, deteriorament, etc.

A més, per a la comptabilització en el compte de pèrdues i guanys de la variació d'existències, cal que l'IDI utilitzi aquells comptes que el PGC estableix per al cas de mercaderies (#610) i no d'altres que fan referència a variacions d'existències en empreses productives per productes acabats o productes en curs.

2.6.3. Proveïdors

S'ha fet un seguiment del moviment dels comptes de proveïdors verificant el lògic allargament del període de pagament en la situació momentània de reducció de liquiditat i necessitat d'endeutament que es produeix en l'exercici 1993 i esmentada en l'epígraf 2.6.1. Per tal d'aconseguir això, s'ha fet un mostreig de factures dels principals proveïdors verificant també els imports pendents a final dels exercicis 1991, 1992 i 1993.

Tot i que pot qualificar-se de satisfactori el resultat de les nostres proves cal, remarcar la necessitat d'una tasca de reclassificació que, seguint la codificació comptable i la presentació en el passiu del balanç establertes pel PGC, diferenciï entre:

- Creditors catalogables com a proveïdors o com a creditors no comercials en funció que els béns o serveis que subministren siguin o no utilitzats en l'activitat típica de l'IDI.
- Creditors, catalogables com a proveïdors o no, que donada l'acceptació d'efectes comercials per part de l'IDI, cal diferenciar-los dins els "Creditors comercials" o "Altres deutes no comercials" com a "Deutes representats per efectes a pagar".
- Creditors per subministrament d'immobilitzat (com és el cas en l'IDI dels deutes amb empreses constructores o empreses subministradores de maquinària) que cal diferenciar comptablement en el subcompte #523 "Proveïdors d'immobilitzat a curt termini" i presentar com a creditors no comercials.

És clar també que, per la diversitat de conceptes que recull i el tractament especial que mereix, caldria diferenciar en la presentació del balanç el deute amb les CS de Vall d'Hebron i Bellvitge i amb l'HTR d'entre el global de proveïdors.

2.7. INGRESSOS PER PRESTACIÓ DE SERVEIS

2.7.1. Introducció

Dels serveis que presta l'IDI, cal distingir conceptualment entre els dos principals tipus d'exploracions o proves propis de l'activitat típica de l'IDI fins al 1993:

RM - Sistema de diagnòstic per la imatge basat en la creació d'uns camps magnètics que, juntament amb la capacitat de certs nuclis d'elements bioquímics del cos per presentar diferents freqüències en estar exposats als esmentats camps magnètics, originen una imatge de la zona desitjada, imatge de la que pot variar-se el pla d'observació segons es vulgui. La RM és especialment útil per a l'obtenció d'imatges d'estructures vasculares, teixits, òrgans i masses toves i es tracta d'una tecnologia innòcua.

TAC (o escàner) - Sistema de diagnòstic per la imatge basat en la radiació de raigs -X- però que sotmet a radiació tan sols la secció transversal del cos que es desitja explorar, aportant amb això la tercera dimensió i una millora en el contrast respecte als tradicionals raigs -X-. A diferència de la RM, la seva utilitat per a l'obtenció d'imatges se centra en parts dures, especialment ossos o masses esquelètiques.

L'activitat de l'IDI s'estructura en tres grans branques lligades al seu objecte social:

- Assistencial
- Recerca i desenvolupament (R+ D)
- Docència

Centrant-nos en l'activitat assistencial cal diferenciar dos grans grups segons l'origen dels pacients:

- Pacients procedents de mútues i consultes particulars.
- Pacients beneficiaris de la Seguretat Social mitjançant el Concert de l'IDI amb el SCS.

El següent quadre recull els ingressos generats per l'IDI segons les procedències genèriques esmentades i desglossant l'exercici 1993 en els tres centres ja existents, mentre que els exercicis 1991 i 1992 fan referència a l'únic centre de l'IDI (RM de Vall d'Hebron) existent fins llavors:

Quadre 4

	1991(*)	1992(*)	1993			
			RM-VH	RM-DIR	TAC-VH	TOTAL'93
Concert SCS	115,26	279,79	318,40	101,10	60,12	479,62
Mútues i particulars	0,33	0,10	0,49	0,16	7,55	8,20
TOTAL	115,59	279,89	318,89	101,26	67,67	487,82

Nota(*): Els exercicis 1991 i 1992 fan referència tan sols al centre RM de VH que llavors era l'únic existent a l'IDI.

Nota-1: Els ingressos Concert SCS inclouen els referents a R+ D i docència que són 37,8 MPTA al 1992 i 20 MPTA al 1993, recollits a RM de VH.

Nota-2: Els imports són en Milions de PTA

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons comptabilitat de l'IDI.

De l'anterior detall es despren que la prestació de servei de l'IDI està bàsicament centrada en els pacients beneficiaris de la SS, mentre que els procedents de mútues i consultes privades, en tenir acords amb determinats centres o hospitals que disposen de RM o TAC, suposen un nivell d'ingressos per a l'IDI molt inferior.

Cal remarcar, quant a la facturació de l'IDI a mútues i particulars, l'important increment que es produeix al 1993 en concret al TAC de Vall d'Hebron, motivat pel fet que aquest centre ha de donar preferència a les exploracions sol·licitades per l'HTR com a centre d'urgències de la CS de Vall d'Hebron.

Pel que fa als ingressos procedents del Concert amb el SCS, pot observar-se una creixent evolució d'un exercici a l'altre. Cal tenir en compte, però, que el 1991 recull tan sols 8 mesos donat que l'inici de les activitats va ser al mes de maig, i que el 1992 i 1993 recullen ingressos per l'activitat de R+ D i docència tal com es diu en la Nota-1 del propi quadre. L'evolució està en funció del creixent ús del diagnòstic per la imatge, dels mitjans personals i tècnics de l'IDI, de l'experiència del personal de l'IDI i dels límits, fixats pel SCS en concert, quant al número d'exploracions a realitzar en cada exercici i les seves tarifes.

2.7.2. Ingressos de l'activitat assistencial pel concert amb el SCS

2.7.2.1. Concert de l'IDI amb el SCS: fixació de tarifes.

El Director del SCS i el gerent de l'IDI signen el 2 de maig de 1991 un concert que actualitzen any a any amb la signatura de les corresponents clàusules addicionals (20 de maig de 1992 i 30 de juny de 1993) que estableix bàsicament per als diferents centres:

- Les tarifes a aplicar a les exploracions dels pacients beneficiaris de la SS.
- Els imports màxims que, en funció de les esmentades tarifes, l'IDI pot facturar anualment al SCS. Amb això s'està predeterminant el número màxim d'exploracions a realitzar, tot i estar en funció dels torns màxims de feina, tipus de màquina, experiència del personal, etc.
- Una flexibilitat als límits màxims anteriors podent superar-los segons les necessitats assistencials, però penalitzant la tarifa de les exploracions que ultrapassin els límits.
- Els imports màxims anuals a facturar en concepte de recerca i docència.

Com a resum de les actualitzacions del concert entre 1991 i 1993 es presenta el quadre següent:

Quadre 5

	1991(*)	1992(*)	1993		
			RM-VH	RM-DIR	TAC-VH
Tarifa (PTA/prova)	51.000	44.000	40.000	40.000	14.000/ 15.000
Límit núm. de proves	2.500	5.400	7.500	2.500	-
Límit facturació	127,5 MPTA	237,6 MPTA	300 MPTA	100 MPTA	63 MPTA
Flexibilitat a la fixació del límit	1.000 proves més 40.800 PTA/prova	superat el límit de proves, la tarifa = 50% de la vigent	superat el límit de proves, la tarifa = 50% de la vigent	superat el límit de proves, la tarifa = 50% de la vigent	superat el límit de facturació, la tarifa = 50% de la vigent
Recerca i docència	-	37,8 MPTA	20 MPTA	-	-

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes amb base al concert entre l'IDI i el SCS.

Nota(*): Els exercicis 1991 i 1992 fan referència tan sols al centre RM de VH que llavors era l'únic existent a l'IDI.

Nota: Límit de facturació= Límit núm. de proves x Tarifa (excepció: TAC de VH al 1993)

Cal tenir en compte que les tarifes fixades, o preu a què l'IDI pot facturar cada exploració al SCS, serveixen de base per a la implantació de les mateixes tarifes en els concerts del SCS amb altres centres privats-concertats de RM i TAC. Per aquest motiu sembla clar que aquestes tarifes han de recollir (per als centres privats-concertats però també per a l'IDI) la despesa anual per dotació

d'amortitzacions de l'immobilitzat. Així ho requereix l'existència i viabilitat de centres privats-concertats i el fet que si la tarifa concertada per a l'IDI no recollís aquesta despesa, seria inferior a la tarifa concertada per als centres privats-concertats. Aquest aspecte es té en compte en l'anàlisi pressupostari tractat en el Capítol 4.- d'aquest Informe.

2.7.2.2. Anàlisi de la facturació al SCS

Com ampliació dels imports facturats al SCS i les tarifes fixades els exercicis 1991, 1992 i 1993, ja recollits dins el Quadre 4 i el Quadre 5, es presenta a continuació un detall que inclou l'evolució del número de proves o exploracions reals fetes per l'IDI i referents a l'activitat assistencial:

Quadre 6

	1991	1992	1993			
			RM-VH	RM-DIR	TAC-VH	TOTAL'93
Núm. exploracions realitzades	2.260	5.604	7.457	2.555	(*) 3.177 (**) 1.043	RM:10.012 TAC: 4.220
Tarifa(PTA/prova)	51.000	44.000	40.000	40.000	(*) 14.000 (**)15.000	-
Facturat SCS (MPTA)	115,26	279,79	318,40	101,10	60,12	479,62

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons detalls de les factures mensuals per exploracions, pacients i inspeccions.

Nota (*): Tarifes o núm. de proves de TAC sense aplicació de contrast al pacient.

Nota (**): Tarifes o núm. de proves de TAC amb aplicació de contrast al pacient.

Nota-1: Els ingressos Concert SCS de 1992 i 1993 per RM de VH, inclouen els referents a R+ D i docència que són 37,8MPTA i 20 MPTA, respectivament .

Comparant aquest detall amb el Quadre 5 pot observar-se l'acompliment o no dels límits de facturació i de número de proves establerts en el concert:

- Per al 1991 la facturació i el número de proves estan dins els límits establerts en el concert. La tarifa aplicada a les exploracions ha estat sempre de 51.000 PTA.

- Per al 1992 el total de proves realitzades (5.604) ha excedit el límit fixat en concert (5.400) en 204 proves per a les quals s'ha verificat que han estat correctament facturades, tal com estableix el concert, al 50% de la tarifa vigent.

El canvi de tarifa respecte a l'exercici 1991, reduint-la de 51.000 PTA a 44.000 PTA, no se signa fins el mes de maig i la facturació no recull la nova tarifa fins el juliol. El diferencial de la tarifa a la baixa per a les proves facturades fins al juny amb la tarifa de l'exercici anterior, ha estat compensat reduint el cobrament dels ingressos concertats en concepte de recerca i docència per al 1992.

- Per al 1993 s'ha analitzat diferenciadament els tres centres:

- RM de Vall d'Hebron: el número de proves realitzades (7.457) està dins el límit establert en concert (7.500) i el límit total de facturació, incloent també els 20 MPTA previstos per R+ D, que puja a 320 MPTA no ha estat superat ja que la

facturació total de l'exercici al SCS en aquest centre ha estat de 318,40 MPTA 298,40 MPTA per exploracions assistencials i 20 MPTA per R+ D).

S'ha verificat també la correcció de la comptabilització referent a la regularització de la tarifa, que passa de 44.000 PTA a 40.000 PTA, d'aquelles operacions facturades fins al mes de maig amb tarifa de l'exercici anterior pel fet de no haver-se signat encara la nova tarifa.

(Veure però els comentaris referents al centre de RM del Duran i Reynals).

- RM del Duran i Reynals: el número de proves ha superat el límit fixat en concert per a aquest centre en 55 proves. Aquestes, tal com fixa el propi concert, han estat facturades al 50% de la tarifa per un total de 1,10 MPTA que explica l'excés de la facturació real (101,10 MPTA) respecte al límit establert en concert (100 MPTA).

Aquest centre, en iniciar l'activitat al mes de maig ja coneixia la tarifa a aplicar al 1993 cosa que ha evitat la correcció de proves facturades a tarifa de l'exercici anterior.

S'ha pogut observar, però, que l'IDI ha facturat al SCS 333 proves de RM fetes al Duran i Reynals com si haguessin estat realitzades pel centre de RM de Vall d'Hebron. Això, donat que el centre del Duran i Reynals havia superat el límit fixat en el concert, i per tant havia de facturar al 50% de la tarifa, mentre que el centre de Vall d'Hebron no havia arribat a esgotar el seu límit.

Aquesta pràctica de facturació conjunta d'aquests dos centres, en un principi no correcta segons el que es despren del concert, s'ha verificat que va ser autoritzada a l'IDI per part del Gerent de la Regió Sanitària de Barcelona Ciutat del SCS i a més està previst incloure-la ja en el concert per al 1994.

- TAC de Vall d'Hebron: s'ha verificat que el límit de facturació no ha estat superat. A l'igual que el centre de RM del Duran i Reynals, aquest centre en iniciar l'activitat al mes de maig ja coneixia la tarifa a aplicar al 1993 cosa que ha evitat la correcció de proves facturades a tarifa de l'exercici anterior.

Com a conseqüència de tot això s'han de remarcar els següents aspectes:

- Cal tractar comptablement de manera separada els ingressos provinents del SCS per exploracions assistencials d'aquells que tot i provenint també del SCS són conseqüència de l'activitat en recerca i docència.
- Donada la corresponent autorització del Gerent de la Regió Sanitària de Barcelona Ciutat, cal considerar en principi com a correcte el tractament conjunt de la facturació dels dos centres de RM (a Vall d'Hebron i Duran i Reynals) en relació als seus respectius límits de facturació i nombre de proves. Malgrat això es desconeix per quin motiu aquest tractament conjunt no ha esgotat el límit

fixat en concert per a RM de Vall d'Hebron ja que, tot i incloure-hi les 333 proves abans esmentades, RM de Vall d'Hebron encara no arriba al límit i podria haver absorbit 43 proves de les 55 que el centre del Duran i Reynals ha hagut de facturar al 50% de la tarifa.

- S'ha verificat com, per a l'exercici 1994, el concert ja recull els límits de facturació de manera conjunta per als dos centres de RM de l'IDI (Vall d'Hebron i Duran i Reynals) però també fixa límits trimestrals i penalitzacions en sobrepassar-los, superiors al 50% existent fins al 1993.

2.7.2.3. Comparativa entre tarifes i cost unitari de les proves

A continuació recollim l'evolució del cost/prova segons els càlculs de l'IDI, basats en el fet que els ingressos per aquestes exploracions són els que han de cobrir la totalitat de despeses del centre i, per tant, calculats fent una divisió entre el total de despeses del compte de pèrdues i guanys i el número total d'exploracions.

Per tal de poder fer una comparativa dels marges entre costos i ingressos unitaris s'adjunta, a l'evolució del cost unitari de la prova, l'evolució de les tarifes.

Quadre 7

	1991	1992	1993		
			RM-VH	RM-DIR	TAC-VH
Cost/prova	46.039	42.842	43.776(*)	40.906(*)	15.814
Tarifa concert/prova	51.000	44.000	40.000	40.000	14.000/ 15.000
Marge/prova	4.961	1.158	(3.776)	(906)	(1.814)/ (814)

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons l'"Estudi de costos unitaris" de l'IDI i tarifes del concert amb elSCS.
Nota(*): Per a l'exercici 1993 s'han recollit les 333 exploracions, esmentades en l'epígraf anterior, a RM del DIR. El cost unitari ponderat per als dos centres de RM al 1993 seria de 42.990 PTA/prova i el marge unitari ponderat de (2.990) PTA/prova.

Nota: Els imports són en pessetes

Comentaris a l'anterior quadre:

a) S'observa un ajustament progressiu entre el cost unitari de la RM i la seva tarifa concertada que dona lloc a una reducció constant del marge. Aquesta reducció no és real ja que en els exercicis 1992 i 1993 les despeses de R+D i docència no s'havien d'incorporar en el càlcul del cost unitari de les exploracions assistencials, donat que han estat subvencionades en el propi concert, de manera específica i a banda de les tarifes assistencials.

En conseqüència, i detreient del cost total, que és base per al càlcul del cost/prova, la part corresponent a despeses de R+D i docència, resulta un marge/prova per al 1992 de 5.500 PTA (front a les 1.158 PTA) i per al 1993 un marge/prova ponderat positiu d'unes 3.000 PTA (front al negatiu de 2.990 PTA).

Tenint en compte que la base per a determinar la tarifa de les proves en concert amb el SCS de l'Institut, però també dels altres centres concertats, són els estudis de costos de l'IDI, és bàsic un estudi conjunt amb el SCS per determinar de manera molt més acurada la tarifa de les exploracions assistencials i de manera independent dels costos i imports concertats respecte a R+ D i docència.

b) Les diferències en el cost/prova de la RM al centre de Vall d'Hebron i del Duran i Reynals estan originades per tres motius concrets:

- El centre de Vall d'Hebron recull entre les seves despeses algunes que no li són totalment pròpies, sinó que caldria repartir entre els tres centres de l'IDI. Això tendria a igualar els costos unitaris per RM entre el centre de Vall d'Hebron i el del Duran i Reynals.
- El centre de Vall d'Hebron acull, en comparació amb el del Duran i Reynals, molts més pacients problemàtics donada la centralització de les urgències que es produeix a la CS de Vall d'Hebron. Això encareix i allarga considerablement la preparació i realització de la prova al centre de Vall d'Hebron mentre que la tarifa concertada és la mateixa.
- El centre de Vall d'Hebron és l'únic amb activitat de R+ D, cosa que cal lligar directament amb el comentari de l'anterior apartat a).

2.7.3. Ingressos per l'activitat de R+D pel concert amb SCS

En els epígrafs 2.7.2.1. i 2.7.2.2. s'han recollit ja els imports fixats per concert i facturats al SCS en concepte de R+ D i docència de l'IDI. Cal remarcar d'entrada que, tal com fa l'IDI, es tracta la recerca i desenvolupament conjuntament amb l'activitat de docència. A continuació es comenten certs aspectes relacionats amb la revisió específica d'aquestes tasques.

L'activitat de recerca de l'IDI se centra en dues àrees, espectroscòpia i imatge, per a les quals:

- S'han obtingut els resums o informes trimestrals dels exercicis 1992 i 1993 on es recullen els diferents estudis fets dins determinats programes de recerca en espectroscòpia.
- Les Memòries del 1992 i 1993 de l'IDI recullen també una extensa informació referent a la recerca en el camp de la imatge. Malgrat això, no s'ha disposat de documentació o informes resum d'aquesta activitat.

A banda d'això, s'ha rebut i analitzat altra documentació (resums i estadístiques genèriques de despeses i relacions d'articles, ponències, cursos de postgrau, doctorat, MIR, etc.).

Malgrat tota aquesta documentació:

- No s'ha pogut verificar si aquesta o altra documentació és la que segons concert amb el SCS, l'IDI ha de presentar a l'Oficina Tècnica d'Avaluació de Tecnologia Mèdica.
- El concert no estableix que l'esmentada Oficina Tècnica o el propi SCS hagi de revisar i donar l'aprovació a la documentació i a l'activitat duta a terme per tal que l'IDI pugui facturar els imports recollits en el concert.
- No s'ha pogut establir cap lligam entre els costos calculats per l'IDI de manera genèrica en concepte de recerca, docència i formació (que segons els seus detalls són de 24,75 MPTA per al 1992 i de 23,57 MPTA per al 1993) respecte a cadascun dels programes o activitats, ni relacionar aquests costos amb la facturació establerta en concert i facturada (37,8 MPTA i 20 MPTA, per als respectius exercicis 1992 i 1993).

Tenint en compte tot això cal entendre que els imports previstos en concert en concepte de recerca i docència són realment una subvenció directa i no pas ingressos per facturació de serveis, (principalment per la manca de documentació de conformitat i de control per part del SCS).

Cal un control específic de totes les despeses relacionades amb R+D i docència (incloent despeses de personal i màquina, viatges i dietes, etc.), separadament de les despeses originades per l'activitat assistencial i diferenciant-les per projectes.

Això a fi i efecte que:

- a) Les despeses de R+D i docència s'exclouin del càlcul de les tarifes assistencials, tal com s'ha recomanat a l'apartat a) de 2.7.2.3.
- b) Es pugui fer una anàlisi de cadascun dels projectes de R+D i docència per establir l'especificació del cost. Aquestes quantificacions per projectes haurien de ser la base per establir en el concert l'import a facturar en concepte de R+D i docència.

2.7.4. Ingressos per activitat assistencial a mútues i particulars

Tot i la menor importància relativa d'aquests ingressos respecte als concertats amb el SCS (veure quadre de l'epígraf 2.7.1.) s'han analitzat per la seva evolució creixent en el centre de TAC de Vall d'Hebron.

Quant als preus per a aquestes exploracions a pacients usuaris dels serveis de l'IDI però no beneficiaris de la Seguretat Social, en no incloure's en el concert amb el SCS, les ha de fixar, segons estableix l'article 14 dels estatuts de l'IDI i d'acord a

l'article 10 j) de la LOSC, el DSiSS. S'ha obtingut comunicació de DSiSS informant que l'autorització referent als preus esmentats correspondria donar-la a la Comissió de Preus de Catalunya del Departament de Comerç, Consum i Turisme. L'IDI no ha obtingut però resposta a la petició d'autorització que s'ha fet a l'esmentada Comissió. Aquests preus els quals s'han obtingut dels annexes de les actes de Consell d'Administració són els següents:

- RM: Els preus són els mateixos per als exercicis 1991, 1992 i 1993.

Quadre 8

TIPUS D'EXPLORACIÓ DE RM	PREUS PRIVATS(PTA)	PREUS MÚTUES(PTA)
Crani	62.000	51.000
Canal Raquidi	70.000	56.500
Tòrax	70.000	56.500
Pelvis	70.000	56.500
Osteomuscular	70.000	56.500
Angiografia	75.000	60.000

Nota: Les segones exploracions tenen un descompte del 20% l'aplicació de contrast al pacient un suplement de 13.200PTA.
Font: "Llista de preus d'exploracions amb RM" anexas a les Actes del Consell d'Administració.

- TAC: El llistat de preus d'exploracions per TAC fa referència al 1993 i pel que fa al preu corresponent a mútues és el recollit al Conveni entre el SCS i el Consorci de Compensación de Seguros juntament amb la Unión Española de Entidades Aseguradoras i Reaseguradoras (d'ara endavant Conveni UNESPA).

El Conveni UNESPA, recollit en la Resolució de 17 de març del 1993 de la DG de Seguros del Ministeri d'Economia i Hisenda, regula la cobertura íntegra de les despeses d'assistència mèdica i hospitalària en cas d'accidents de trànsit, sempre que es presti en centres de les Institucions Sanitàries Públiques reconeguts per l'esmentat consorci i, en concret, estableix un preu per exploració de TAC de 26.500 PTA.

En el cas de pacients provinents de mútues per accidents de treball l'IDI aplica, tant per a la RM com per al TAC, uns preus iguals a les tarifes del concert amb el SCS tot i no tractar-se de pacients beneficiaris de la Seguretat Social i malgrat que per a aquest cas hauria de fixar el preu el DSiSS a banda del Conveni UNESPA.

Els preus aplicats en concret per a l'exploració de TAC són:

Quadre 9

TIPUS D'EXPLORACIÓ DE TAC	PREU PRIVATS(PTA)	PREU MÚTUES(PTA)
AMB CONTRAST	42.000	26.500
SENSE CONTRAST	35.000	26.500

Font: "Llista de preus d'exploracions amb TAC" anexas a les Actes del Consell d'Administració.

De l'anàlisi i verificació de factures i expedients de pacients procedents de mútues i privats, cal recomanar la millora de certs aspectes específics relacionats amb el control intern i els procediments, en concret:

Donat que molts d'aquests pacients tot i provenir de mútues i companyies asseguradores arriben a l'IDI mitjançant les CS, cal una major coordinació entre aquestes i l'Institut per tal de:

- Poder diferenciar-los dels pacients beneficiaris de la SS als que corresponen tarifes inferiors als preus fixats per a pacients procedents de mútues i companyies asseguradores.
- Obtenir la documentació suficient que permeti reconèixer clarament a quina mútua o companyia d'assegurances s'haurà de facturar el servei.

2.7.5. Cobrament de la facturació: deutors comercials

De l'anàlisi de la facturació que origina uns ingressos diferenciats (per activitats assistencials o de R+ D i docència, facturats al SCS o a mútues i privats) s'ha fet un seguiment del seu cobrament.

- S'han validat els saldos a final dels exercicis 1991, 1992 i 1993 de "Clients per vendes i prestació de serveis" que són:

Quadre 10

	31/12/91	31/12/92	31/12/93
SCS	34,88	48,68	133,21
Mútues i privats	0,17	0,10	6,07
TOTAL CLIENTS PER VENDES I PRESTACIÓ DE SERVEIS	35,05	48,78	139,28

Nota: Els imports són en Milions de PTA

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons comptabilitat de l'IDI.

La validació ens ha permès lligar els esmentats imports amb les factures que els componen.

- S'ha fet un seguiment de l'endarreriment del cobrament de les factures que originen els moviments i els saldos en aquests comptes de deutors:

a) Facturació al SCS: s'ha pogut verificar que el període de cobrament està al voltant dels 60 dies data factura, motiu pel qual el que resta com a pendent de cobrament a tancament d'exercici fa referència a la facturació corresponent als mesos de novembre i desembre i a algun import en concepte de R+ D i docència. S'ha fet seguiment dels cobraments posteriors amb resultat satisfactori.

Cal remarcar també que l'IDI, l'exercici 1991, encara no va ser inclòs dins la Llei de Pressupostos de la Generalitat. Malgrat això va rebre una bestreta de 30 MPTA,

provinent del pressupost del SCS, per tal de cobrir les despeses d'establiment i posada en funcionament, anteriors a l'inici de la pròpia activitat. S'ha verificat la correcció en la comptabilització, tractament i retorn de la bestreta.

b) Facturació a mútues i privats: L'increment de la facturació a mútues en iniciar-se l'activitat del TAC de Vall d'Hebron al 1993 origina un increment considerable dels imports en el corresponent compte de deutors i comencen a plantejar-se casos, encara que molt concrets, de determinades entitats asseguradores que caldria començar a dotar amb provisions per morositat. Val a dir, però, que els import susceptibles d'ésser provisionats per morositat són encara, al 1993 poc significatius.

Caldrà, però, tenir-ho present per la creixent facturació a mútues que es preveu per als exercicis vinents, principalment en el centre de TAC de Vall d'Hebron, i establir els controls interns adients. Cal remarcar que els problemes per al cobrament d'aquestes exploracions a mútues i privats han sorgit, majoritàriament, en casos relacionats amb el Conveni UNESPA en què les mútues endarrereixen el pagament, que en principi hauria de ser a 45 dies data factura, acollint-se entre d'altres a:

- Requisits formals d'elaboració i de termini de presentació del comunicat d'assistència, establerts pel Conveni, que no han estat complimentats o complets per l'IDI.
- Situacions en què les asseguradores dels accidentats no volen pagar l'exploració per estar pendents de la resolució del judici. Realment aquesta situació no les eximeix del pagament al centre sanitari (segons l'estipulació novena, norma de procediment núm. 11 del Conveni UNESPA)
- Situacions en què les asseguradores no volen fer-se càrrec de les exploracions posteriors a l'alta hospitalària del pacient, quan el conveni no fixa en principi límit temporal per a les proves diagnòstiques de l'IDI.

Cal recomanar per tant:

- Tota la coordinació i l'esforç possibles per a obtenir de les CS la documentació i informació necessàries de l'accident que permeti una correcta elaboració del comunicat d'assistència dins dels terminis fixats pel Conveni UNESPA.
- Seguir, per a tots els casos amb incidència i impagament de l'asseguradora que no estiguin d'acord a l'estipulat al conveni, els tràmits que s'hi fixa, esgotant la via de sotmetre les seves diferències amb les entitats asseguradores a la Comisión de Vigilancia y Arbitraje del conveni.
- La correcció formal dels comunicats permetrà assolir un millor grau de cobrament també en aquells casos en què el propi conveni fixa que se n'haurà de fer càrrec el Consorcio de Compensación de Seguros.

Tot això independentment dels tràmits que a nivell particular emprèn l'IDI per al cobrament de les entitats asseguradores i mútues i que pròximament preveu coordinar amb les CS d'origen ja que aquestes tenen problemes de cobrament pels mateixos motius de manca d'informació.

2.8. ORGANITZACIÓ DELS RECURSOS HUMANS I DESPESES DE PERSONAL

2.8.1. Horari de prestació del servei i contractació del personal

Els horaris de prestació de servei de l'IDI han evolucionat segons les possibilitats de disposar dels mitjans (màquines i personal) que ho permetessin.

Així, ja des de l'octubre de 1991 i al llarg de l'exercici 1992, l'IDI en el seu únic centre de RM de Vall d'Hebron, assoleix un horari de prestació de servei de 24 hores al dia (en tres torns de matí, tarda i nit) 5 dies per setmana, de dilluns a divendres; els dissabtes, de 8h. a 15h. el 1991 i fins a les 20h. des del 1992.

El 1993 el nou centre de TAC a Vall d'Hebron presta serveis, des del maig, 24 hores al dia, inclosos dissabtes i diumenges, donat que absorbeix, a més de malalts programats, els procedents de l'àrea d'urgències de la CS.

El nou centre de RM del Duran i Reynals, també en funcionament des del maig del 1993, treballa en dos torns de matí i tarda, de dilluns a divendres, implantant el de nit des del mes d'octubre.

És clar que els recursos humans necessaris per a la prestació d'aquest servei representen un element estratègic. És en aquest aspecte on les tècniques empresarials donen més respostes als problemes que pot suposar la disposició i gestió d'aquests recursos humans i, per tant, és aquesta una de les raons fonamentals per a la creació de l'IDI com a empresa pública, segons manifestacions dels responsables de l'entitat. Així, per aconseguir un model de relacions laborals flexibles en relació a les necessitats i horaris de prestació de servei tan específics, l'IDI té establert:

a) Una relació contractual sotmesa al règim laboral general per al 100% de la plantilla pactant, per a cada treballador de forma individual, un sou anual que per motius d'entorn és el mateix que el fixat per al personal estatutari dels centres sanitaris públics de l'ICS.

b) Un sistema de complements retributius que inclou: paga de productivitat, nocturnitat, manutenció del torn de nit, guàrdies de dissabtes, diumenges i festius segons torn de matí, tarda o nit, i segons categories, plus de perllongament de jornada (per als assistents per al trasllat de malalts a la CS posterior al torn), etc.

Cal remarcar que la relació contractual establerta per l'IDI busca la possibilitat de contractes temporals (RD 1989/1984), contractes de servei determinat (RD 2104/1984) i contractes de pràctiques i de formació (RD 1992/1984), de tal manera que, a grans trets, i segons el tipus de contracte, la plantilla de l'IDI pot classificar-se, al final de cada exercici, en :

Quadre 11

	Laboral Fix	Laboral temporal	Servei determinat	Formació	Pràctiques	TOTAL
31/12/1991	2	7	2	2	5	18
31/12/1992	2	7	3	2	8	22
31/12/1993	2	36	3	2	15	58

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons el detall del personal per tipus de contracte i categoria realitzat per l'IDI.
Nota: Els exercicis 1991 i 1992 es refereixen al centre de RM de VH com únic centre existent fins llavors. Al 1993, del total de 58 empleats, 26 corresponen a RM de VH, 18 a RM del DIR i 14 al TAC de VH.

La flexibilitat en la disposició i gestió dels recursos humans necessaris s'amplia amb:

- La col·laboració en determinades tasques d'altres persones que no són en plantilla, sinó que presten els seus serveis a l'IDI com a professionals independents (anestesiata, infermers, assessor informàtic i alguns metges radiòlegs).
- La col·laboració en tasques assistencials per part d'estudiants en fase MIR, dins els programes de docència de l'IDI.

Aquesta flexibilització de la relació contractual permet, dins els procediments de programació de malalts (que estan en funció del que una comissió de metges determina com a grau d'urgència i grau de dificultat del pacient), una organització àgil de certs aspectes com el de programar assignant al torn de nit aquells pacients menys problemàtics.

2.8.2. Anàlisi de les despeses de personal

- S'ha fet una anàlisi del període 1991-93 de l'evolució de la composició de la plantilla, i per tant de les despeses de personal, en relació a l'evolució de l'activitat (activitat mesurada tant pel seu vessant dels ingressos generats i nombre d'exploracions realitzades, com per les necessitats de personal en relació al número de màquines disponibles i evolució del servei prestat quant al desdoblament en torns de matí, tarda i nit).

Com a resultat d'aquesta anàlisi pot afirmar-se que ha existit una adequació satisfactòria entre les necessitats de plantilla per a la prestació del servei i la plantilla real contractada.

Cal remarcar, però, que de cara a la futura obertura de nous centres de l'IDI (alguns

d'ells ja en funcionament fora de la seva estructura, com és el cas de la Unitat de Radiodiagnòstic de l'HG de Vall d'Hebron) l'IDI haurà d'anar molt en compte a l'hora d'assumir l'absorció de tot el personal que ja hi treballa. Així, caldrà un estudi acurat que determini les necessitats reals del nou centre quant al nombre de persones necessàries en relació a les màquines en funcionament i a l'activitat esperada per a aquest centre.

- S'ha dut a terme una revisió de les despeses de personal i la seva relació amb les retencions per IRPF i SS. Dels documents i sistemes de control comptable i organitzatiu relacionats amb les despeses de personal i analitzats cal remarcar, tot i el resultat general satisfactori, que:

- Es fa recomanable la implantació d'un sistema de control horari del personal, atenent a la diversificació i creixement, tant de centres com de personal, que té en l'actualitat l'IDI i la prevista en el futur.
- Cal actualitzar anualment les declaracions del personal quant a la seva situació familiar per tal de dur a terme en la nòmina una correcta retenció de l'IRPF.
- Tot i l'efecte poc significatiu que pugui representar, cal una correcta periodificació de la paga extra de juny (que es merita de desembre a maig) cosa que faria aparèixer al 31 de desembre de cada exercici la sisena part ja meritada de la despesa.
- En la revisió d'expedients de les exploracions realitzada com a prova substantiva en l'àrea d'ingressos, s'ha pogut observar com determinats informes mèdics de les RM practicades a malalts provinents de l'Hospital Materno-Infantil de Vall d'Hebron han estat signats per metges del propi hospital i per tant aquests serveis prestats per l'IDI no han estat realitzats per personal en plantilla de l'Institut. En tot cas, i de voler seguir amb aquesta pràctica de coordinació i cooperació, l'IDI hauria d'establir un conveni amb la CS de Vall d'Hebron sobre la possible actuació i participació dels seus metges en l'activitat desenvolupada per l'IDI.

2.9. ALTRES PARTIDES DEL COMPTE DE PÈRDUES I GUANYS

2.9.1. Aprovisionaments i altres despeses externes

2.9.1.1. Aprovisionaments

A continuació es presenta un detall de l'evolució d'aquestes despeses comparant-la amb la de la xifra de negoci:

Quadre 12

	1991	1992	1993		
			RM-VH	RM-DIR	TAC-VH
Desp Aprovisionaments	14,33	27,49	46,45	15,32	17,08
Import Net Xifra Neg.	115,59	279,89	318,89	101,26	67,67
<i>Ratio</i>					
Desp Aprov/Imp. Net Xifra Neg.	0,124	0,098	0,146	0,151	0,252

Nota-1: Les despeses per aprovisionaments que aquí recollim corresponen a la suma dels "Consums de mercaderies" i "Consums d'altres matèries" del Compte de pèrdues i guanys. El concepte "Altres despeses externes" es tracta separatament en l'epígraf 2.9.1.2.

Nota-2: Els imports són en Milions de PTA

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes segons dades comptables de l'IDI.

L'evolució de despeses per aprovisionaments estan d'acord amb l'evolució de l'activitat i de l'import net de la xifra de negoci i és d'esperar un descens de la *ratio* "Despeses per aprovisionaments/import net xifra de negoci" en els exercicis posteriors a l'entrada en funcionament d'un centre, com ja s'observa en el Quadre 12 per RM de Vall d'Hebron entre el 1991 i 1992.

Amb la posada en marxa dels dos nous centres de l'IDI al 1993 i de la segona màquina en el centre existent fins llavors, és lògic l'increment inicial que s'ha produït en despeses per aprovisionaments per tal de disposar de les existències necessàries per a l'inici o increment de nivell de l'activitat.

Per altra banda, el consum més freqüent en les proves de TAC de certs aprovisionaments com el contrast, que és l'aprovisionament més costós, explica la *ratio* considerablement major que existeix al centre de TAC de Vall d'Hebron.

2.9.1.2. Altres despeses externes

Aquesta partida del Compte de pèrdues i guanys recull despeses en concepte de minuts a professionals (guàrdies de nit dels MIR i anestesista independent) i per contractes per serveis com bugaderia, neteja, vigilància i manteniment de maquinària.

S'ha fet compulsa suficient de les esmentades minuts i dels contractes per serveis i les seves factures amb resultat satisfactori.

- Cal remarcar però una manca d'uniformitat en la comptabilització per a aquests conceptes entre els exercicis 1991, 1992 i 1993. Les minuts al 1991 s'han inclòs dins les despeses de personal, al 1992 com a "Altres despeses externes" i al 1993 com a serveis professionals dins "Altres despeses d'explotació". La comptabilització dels serveis professionals segons els conceptes també ha anat variant, fins i tot un mateix concepte s'ha imputat en diferents comptes dins un mateix exercici.

- De la compulsa efectuada cal remarcar que en determinats casos:

- Les despeses per minutes no mantenen el mateix tall temporal per a la seva comptabilització que per a la declaració per la seva retenció d'IRPF. Determinades factures per serveis de manteniment de maquinària no s'imputen a l'exercici que els correspon.
 - Despeses per aquests conceptes s'han recollit globalment com a provinents de les CS per la manca de desglossament del càrrec que envien aquestes, cosa ja comentada a l'epígraf 2.4.
 - Per a determinats contractes de serveis externs (neteja i vigilància) no s'ha pogut verificar documentació que recolzi les variacions dels preus en relació al contracte inicial que sí s'observen en les factures.
 - Caldrà tenir cura i individualitzar l'estudi de determinats manteniments d'obra que són tractats com a despesa i que podrien realment suposar una activació dins l'immobilitzat.
- En general s'observa una manca de centralització dels contractes i altra documentació en el Departament Econòmic i Financer de l'IDI.
 - Aquelles futures despeses de reparacions i manteniment de les màquines o de les seves peces més importants que tinguin un impacte plurianual quantificable, caldrà preveure-les i comptabilitzar-les en el compte #143 del PGC de "Provisions per a grans reparacions" i repartir-les entre els diferents exercicis.

2.9.2. Altres despeses d'explotació

A banda de l'efecte que en aquesta partida de despesa pot tenir la correcta classificació de les despeses incloses en la partida analitzada en l'epígraf anterior, cal remarcar que la seva evolució s'explica bàsicament pel propi creixement de l'activitat i obertura de nous centres, però també, per l'evolució específica d'alguns dels conceptes que la componen.

Quadre 13

	31/12/91	31/12/92	INCREMENT 91-92	31/12/93	INCREMENT 92-93
ALTRES DESPESES D'EXPLOTACIÓ	7,49	30,08	22,59	85,80	55,72

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes en base a la comptabilitat de l'IDI.

Nota: Els imports són en Milions de PTA

D'entre els conceptes que componen aquesta partida, cal remarcar com explicatius dels increments interanuals observats en el quadre:

- Entre 1991 i 1992:
Reparacions i conservació, quant al manteniment de la màquina de RM de Vall d'Hebron, que no origina despeses significatives al 1991 donat que el contracte de

manteniment amb Siemens se signa al desembre d'aquest any i no és fins al 1992 que origina despeses, al voltant dels 17,5 MPTA/any.

- Entre 1992 i 1993:

- La despesa a partir del maig'93 en concepte de lloguer de la màquina de RM del nou centre del Duran i Reynals per 36,64 MPTA de total, a raó de 4,58 MPTA de lloguer mensual (Veure l'epígraf 3.2.2.).
- En el 1993 les minutes i certs serveis de professionals s'inclouen ja en aquesta partida de despesa (uns 11 MPTA) mentre que fins al 1992 s'imputaven a la partida esmentada a l'epígraf 2.9.1.
- Augment en uns 7 MPTA de les despeses per subministraments (consums energètics, gasos, climatitzacions, etc.) lògic per l'increment de l'activitat i obertura de nous centres.

3. FISCALITZACIÓ DE LA CONTRACTACIÓ

3.1. MARC LEGAL DE LA CONTRACTACIÓ A L'IDI

L'article 6.1. dels estatuts de l'IDI d'entre les funcions que atorga al Consell d'Administració, recull en l'apartat g): "Aprovar els contractes d'obres, serveis i subministraments que faci l'entitat. Aquesta facultat la pot delegar en el conseller delegat quan la quantia no sigui superior als límits establerts per la legislació estatal per a la contractació directa, malgrat que es tracti de contractació privada."

A més a més, cal tenir en compte els límits i casos concrets de contractació, tant d'obres com de subministraments, serveis tècnics, treballs específics no habituals i obres per reparacions menors que estableixen l'article 9 de la Llei 32/1991, de 24 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a 1992 i els articles 9, 10 i 11 de la Llei 3/1992, de 28 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a 1993.

3.2. ANÀLISI DELS PRINCIPALS CONTRACTES

S'han analitzat els procediments d'adjudicació seguits per l'IDI per a la contractació, mitjançant l'estudi concret dels principals contractes i adjudicacions que es detallen a continuació:

3.2.1. Obres

Les obres analitzades han estat:

- a) Obres a l'Hospital Duran i Reynals per a la ubicació del centre de RM.
 b) Obres d'ampliació al centre de RM de Vall d'Hebron per a la incorporació del segon equip de RM.

La documentació genèrica revisada per a aquestes obres ha estat la següent:

- Plànols i valoracions inicials fets per a l'obra a) per l'enginyeria CAST ("Companyies Associades de Serveis Tècnics, SA"), i per a l'obra b), pels enginyers Ignasi Colomer i Victòria Senserrich .
- Avantprojecte d'ubicació i valoració de les obres fet pel Cap de la Unitat de Projectes de l'Àrea de Recursos Econòmics del SCS.
- Actes dels diferents Consells d'Administració on s'aproven l'inici dels estudis previs o del procés reglamentari d'anunci, concurs i adjudicació, l'adjudicació definitiva, etc.
- Autorització d'obra quant a l'obra b) per part del Gerent de la CS de Vall d'Hebron.
- Anuncis en premsa.
- Ofertes de les diferents constructores que es presenten a concurs.
- Contractes de l'IDI amb les enginyeries per a la realització del projecte d'execució, direcció d'obra i direcció adjunta.
- Contractes de l'IDI amb les empreses constructores adjudicatàries.
- Actes de replanteig.
- Actes de visita i seguiment de les obres per part de l'enginyeria, la constructora i l'IDI.
- Certificacions d'obra de la constructora i minutes o factures de les enginyeries.
- Actes de recepció provisional.

Juntament amb l'anàlisi dels procediments contractuals i amb referència a allò comentat en l'últim paràgraf de l'epígraf 2.3.2. s'ha fet un seguiment i anàlisi econòmic del cost total de les obres a) i b). A continuació es presenta el desglossament del cost de les respectives obres segons els seus diferents components:

Quadre 14

	REDACCIÓ PROJECTE	DIRECCIÓ D'OBRA		EXECUCIÓ D'OBRA		TOTAL
		Fact.o minutes 1992	Fact.o minutes 1993	Certif. 1992	Certif. 1993	
Obra a) Centre RM-DIR						
CAST	3,88	0,99	2,62	-	-	7,49
TRADSA	-	-	-	15,22	39,01	54,23
TRADSA(no previst en pressupost d'obra)	-	-	-	-	2,44	2,44
TOTAL OBRA a)	3,88	0,99	2,62	15,22	41,45	64,16
Obra b) Centre RM-VH						
I.Colomer	1,73	-	1,10	-	-	2,83
V.Senserrich	-	-	0,84	-	-	0,84
TEYCO	-	-	-	-	32,07	32,07
TOTAL OBRA b)	1,73	-	1,94	-	32,07	35,74

Nota: Els imports són en Milions de PTA

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes en base a la documentació obtinguda.

Per als diferents components de cost de les dues obres s'han verificat les certificacions, factures i minuts i el seu correcte tractament i comptabilització (inicialment a immobilitzat en curs i finalment a immobilitzat propi definitiu com a "Construccions pròpies").

S'ha verificat que les diferents partides certificades per TRADSA no incloses en el pressupost d'execució han estat correctament verificades i autoritzades en les corresponents actes de seguiment de l'obra.

De l'anàlisi del procediment de contractació cal remarcar que els procediments genèrics són correctes quant a l'aprovació i autorització prèvies per part del Consell d'Administració i quant al compliment dels principis genèrics de publicitat i concurrència. Malgrat això, cal remarcar determinats aspectes a millorar de cara a futures contractacions d'obra com són:

- Els representants de l'IDI afirmen que en el cas concret de les enginyeries, encarregades del projecte i la direcció de l'obra, no han estat seleccionades per l'Institut mitjançant principis de publicitat i concurrència donat que venien inicialment determinades pel SCS. Això no ha pogut verificar-se documentalment.
- Els anuncis en premsa per al concurs d'empreses constructores han de fixar la data termini de presentació d'ofertes.
- No se'ns ha facilitat cap mena d'informe tècnic ni econòmic que faci la valoració de les dues ofertes que es reben per a cadascuna de les obres i per tant, que recolzi la decisió d'adjudicació del Consell d'Administració.
- Cal unificar tota la documentació de cada obra en un únic expedient i recollir-hi un full resum d'incidències i aclariments, explicatiu dels constants endarreriments en l'execució de l'obra. Les incidències detectades són:
 - Per a l'obra a), l'acta de recepció provisional porta data de febrer de 1994 quan la última certificació és del maig de 1993. Per a l'obra b), no hi ha la corresponent acta de recepció, ni tan sols la provisional, malgrat que l'obra ja està comptabilitzada a l'immobilitzat definitiu.
 - Per a les dues obres s'havia prefixat en contracte una durada de 16 setmanes i per tant, havien de finalitzar totes dues cap el gener de 1993. L'obra a) finalitza cap el maig del 1993 i per a la b) existeixen actes de seguiment de l'obra encara a juny de 1993. La manca de documents que especifiquin concretament els motius dels endarreriments no permet afirmar si l'IDI hauria d'haver aplicat les clàusules de penalització al contractista.
 - Les actes de seguiment de l'obra b) del març del 1993 (quan l'obra havia de finalitzar al gener) recullen la inundació que es va produir a l'obra però no quantifica el període d'endarreriment. En actes anteriors, però, ja es deixa clar el descontent en determinats aspectes de l'IDI i la Direcció d'obra amb la constructora.

3.2.2. Adquisició i lloguer de maquinària

La maquinària analitzada des del vessant contractual ha estat:

- a) Adquisició del segon equip de RM per al centre de RM de Vall d'Hebron i lloguer de l'equip de RM per al centre del Duran i Reynals.
- b) Adquisició dels equips de SAI (Sistema d'alimentació ininterrompuda) al 1991 i 1993.
- c) Adquisició de la "Gàbia de Faraday".

Atès el diferent procediment d'adjudicació seguit per l'IDI per a la contractació de cadascuna d'aquestes màquines se'n fa a continuació una anàlisi diferenciada, tractant a més, per als casos de les màquines esmentades a a), el vessant econòmic-financer pel que s'ha dit als últims paràgrafs dels epígrafs 2.3.2. i 2.9.2.:

- a) Adquisició del segon equip de RM per al centre de Vall d'Hebron i el lloguer de l'equip de RM per al del Duran i Reynals.

- S'ha verificat la comptabilització i els pagaments resultants dels contractes d'adquisició i lloguer de les esmentades màquines de RM:

- a-1) Màquina de RM adquirida per al centre de Vall d'Hebron

Quadre 15

Màquina RM (Siemens) centre de VH	Milions de PTA
Preu de venda al comptat	156,85
Total pagat al comptat (abril i maig de 1993)	31,37
Import pendent	125,48(= 156,85-31,37)
Finançament de l'import pendent	36 lletres mensuals des del 30/5/93(data de recepció de la màquina) de 4,283 c.u.(= 154,18)
Cost del finançament	28,7(= 154,18-125,48)

Font: Elaborat per la Sindicatura de Comptes d'acord al contracte de compra-venda, factures, lletres i altra documentació.

S'han verificat els pagaments inicials i de les lletres que han vençut en l'exercici 1993 cosa que ens ha permès validar la comptabilització fins a 31/12/93 resultant d'aquesta adquisició.

- a-2) Màquina de RM en lloguer a Philips per al centre del Duran i Reynals

S'ha verificat en el contracte que el total de lloguer mensual a pagar a Philips puja a 4,58 MPTA i s'ha validat la seva correcta comptabilització.

- Pel que fa al procés d'adjudicació dels contractes d'adquisició i lloguer d'aquestes dues màquines de RM (procés que ha estat únic per a ambdues), cal remarcar que:

- L'IDI ha demanat i estudiat ofertes de 6 importants empreses fabricants de

màquines de RM, amb el que es garantia el principi de concurrència. Des del punt de vista del principi de publicitat, el més correcte hagués estat recórrer a l'anunci públic.

- Tot i la correcta anàlisi tècnica i econòmica feta per l'IDI de les diferents ofertes, no s'ha obtingut documentació referent a l'oferta de General Electric.
- No s'ha obtingut documentació adjunta a l'anàlisi tècnica i econòmica que especifiqui el motiu pel qual es decideix adquirir una màquina i llogar-ne una altra.

b) Adquisició de l'equip SAI

Cal remarcar d'entrada que a l'octubre del 1991 s'adquireix un primer SAI, que posteriorment, al maig de 1992, és venut a la CS de Vall d'Hebron compensant-se amb el deute pendent, adquirint-ne un de major potència al gener del 1993.

El cost del primer SAI va estar al voltant dels 4,75 MPTA, si incloem els costos d'instal·lació i posada en funcionament. La venda a la CS de Vall d'Hebron va compensar deute per 1,5 MPTA, produint-se una pèrdua de 1,83 MPTA correctament comptabilitzada. L'adquisició del nou SAI va pujar a 6,41 MPTA.

Respecte a l'adquisició del primer SAI al 1991:

- Tot i que l'acta del Consell d'Administració que recull l'aprovació de l'adquisició diu "...vistos els pressupostos presentats...", no s'ha obtingut documentació d'altres ofertes diferents a la de "José María Aguirre" (JEMA).
- L'acceptació de l'oferta de JEMA per part de la Gerència, ha estat anterior a l'aprovació del Consell d'Administració i, tot i que l'import entra dins els límits de l'adjudicació directa, correspondria al Conseller delegat, i no al Gerent, obtenir atribucions del Consell d'Administració. A banda d'això no s'ha pogut verificar cap mena d'atorgament d'atribucions a priori ni per al Conseller delegat, ni per al Gerent.

Respecte a la venda a la CS de Vall d'Hebron del SAI hauria calgut l'autorització de l'operació per part del Consell d'Administració.

Respecte a l'adquisició del nou SAI al 1993:

- El Consell d'Administració no ha aprovat específicament la seva adquisició ni ha atorgat atribucions quan, en aquest cas, el cost supera el límit de l'adjudicació directa per a aquest tipus d'adquisicions.
- Les dues ofertes obtingudes no deixen clar els imports a comparar quant a si ambdues inclouen costos addicionals d'instal·lació i altres i l'IVA. Això, juntament amb que no s'ha obtingut l'acceptació de l'oferta per part de l'IDI ni seguretat de l'oferta definitiva, no permet assegurar que el cost final de l'equip hagi estat d'acord a l'oferta acceptada.

c) Adquisició de la Gàbia de Faraday

Aquest equipament és el tancament necessari per a l'aïllament de la màquina de RM del Duran i Reynals. Aquest mateix equip, en el centre de RM de Vall d'Hebron, es va adquirir conjuntament amb la màquina de Siemens, però al Duran i Reynals, en obtenir-se en lloguer de Philips, per raons d'homogeneïtat es va adquirir a aquesta mateixa casa per un cost d'uns 10,91 MPTA. Tot i la lògica d'aquest procediment fora bo documentar això en l'expedient d'adquisició i obtenir l'autorització prèvia del Consell d'Administració.

3.2.3. Serveis i altres

a) El cost dels serveis de vigilància i neteja de les zones comuns amb les CS on estan ubicats els centres de l'IDI estan inclosos en els càrrecs provinents d'aquelles, tractats en l'epígraf 2.4. Malgrat això l'IDI necessita serveis de neteja i vigilància a les seves instal·lacions exclusives.

L'IDI contracta a les mateixes companyies que ja presten serveis a les CS de Vall d'Hebron, Bellvitge o a l'HTR de Vall d'Hebron.

El cost que conjuntament han suposat els serveis de vigilància i neteja ha estat de 0,69MPTA al 1991, 6,40MPTA al 1992 i 8,24MPTA per al total dels tres centres al 1993.

b) S'ha analitzat el sistema d'adjudicació a la gestoria ATESA de les tasques comptables i administratives. No consta que s'hagi procedit a sol·licitar les ofertes d'altres empreses per a la prestació d'aquest servei.

El cost dels serveis d'ATESA ha estat de 0,36 MPTA al 1991, 1,18 MPTA al 1992 i 1,42 MPTA al 1993.

c) Respecte a la contractació de les assegurances (pòlisses de Layetana i La Suïza, companyies que pertanyen al mateix grup) en els exercicis 1991 i 1992, no ha existit cap mena de procediment de selecció de diferents ofertes. Tan sols s'ha pogut verificar l'aprovació per part del Consell d'Administració de la proposta de la Gerència.

Per a l'exercici 1993 l'informe de la DG de Patrimoni, dictaminant favorablement sobre la pòlissa existent amb Layetana quant a multirisc per al centre del Duran i Reynals i amb La Suïza quant al multirisc del centre de TAC de Vall d'Hebron, deixa clara l'existència d'altres ofertes (companyies Lepanto i Generali). Malgrat això no analitza les existents per al centre de RM de Vall d'Hebron.

El cost total en assegurances ha estat de 0,45 MPTA per al 1991, 0,97 MPTA per al 1992 i 2 MPTA per al total dels centres per al 1993.

3.2.4. Subministraments

L'anàlisi s'ha centrat en els subministraments de contrast aplicat als pacients per a la realització de determinades proves i de plaques per al revelat de l'exploració, per tractar-se dels tipus d'existències de major valor. S'ha detectat una gran concentració d'aquests subministraments en determinades empreses. Segons ens manifesten els responsables de l'IDI les raons són:

a) Contrast: L'existència d'un únic subministrador en situació de monopoli, almenys fins a finals de 1992, que és Schering. Aquest monopoli va ser trencat per la companyia Juste, i des del maig del 1993 s'ha pogut comprovar com l'IDI diversifica quasi al 50% les comandes entre les dues companyies.

b) Plaques: Els subministradors de plaques han de ser, per compatibilitat, les mateixes companyies a les que s'ha comprat o llogat la màquina que revela la placa de l'exploració. Aquestes són en concret Kodak, Agfa i 3M Espanya, S.A.

Seria recomanable, en relació a aquests subministraments i també per d'altres que superin un determinat nivell de despesa anual, la signatura de contractes amb les companyies, per tal d'assegurar les comandes i obtenir millors preus i descomptes. A més a més, cal deixar clarament documentades les situacions de monopolis d'oferta, incompatibilitats del producte amb el tipus de màquines, etc., previ coneixement per part del Consell d'Administració.

4. FISCALITZACIÓ PRESSUPOSTÀRIA

4.1. PRESSUPOSTOS APROVATS I LIQUIDACIÓ PRESSUPOSTÀRIA DELS EXERCICIS 1992 I 1993

L'IDI va ser creat com a empresa pública (amb el nom de Centre de Ressonància Magnètica de la Ciutat Sanitària de la Vall d'Hebrón) el gener de 1991, encara que no va iniciar les seves activitats fins el maig d'aquest any. Per aquest motiu no va ser inclòs en els pressupostos de la Generalitat per al 1991. Per tal de cobrir les seves despeses d'establiment i posada en funcionament va rebre una bestreta de 30 MPTA, que ja ha estat tractada anteriorment.

A continuació es presenten:

a) Els pressupostos aprovats per a l'IDI per als exercicis 1992 i 1993, i publicats en les respectives Lleis de Pressupostos de la Generalitat.

b) Les liquidacions dels pressupostos presentades per l'IDI per als exercicis 1992

i 1993. Els quadres recullen les columnes d'importos pressupostats i liquidats, i les desviacions o saldo pressupostari. A més a més, l'IDI inclou en la liquidació les columnes de "Compte de pèrdues i guanys" i "Ajustaments", amb la qual cosa queden clarament especificades aquelles partides de conciliació entre liquidació pressupostària i compte de pèrdues i guanys. Les esmentades partides permeten una conciliació entre el sobrant o dèficit pressupostari i el resultat comptable, conciliació que s'adjunta al quadre.

PRESSUPOST APROVAT PER AL 1992

VIII.21.1 Recursos

Aportacions del S.C.S.		293.760.000
Per finançar les despeses de funcionament, docència i recerca	179.320.000	
Per finançar els recursos permanents (inversions)	114.440.000	
Aportacions per a la venda de serveis a particulars i mútues		1.000.000
Total		294.760.000

Dotacions per a les despeses de funcionament, docència i recerca

Compres i aprovisionaments		26.700.000
Fàrmacs	10.500.000	
Fung. sanitari	14.000.000	
Altres aprov.	1.700.000	
Queviures	200.000	
Instrumental i utillatge	150.000	
Vestuari	150.000	
Despeses de personal		108.752.212
Sous i salaris	82.930.208	
Quotes patronals	18.329.504	
Dietes	3.217.500	
Altres despeses socials	4.275.000	
Treballs, subministraments i treballs externs		37.550.000
Treballs altres empreses	6.300.000	
Mant. i reparació	24.000.000	
Serveis professionals	2.000.000	
Primes d'assegurances	750.000	
Subministraments	3.000.000	
Altres serveis	1.500.000	
Taxes		100.000
Taxes	100.000	
Despeses diverses		3.300.000
Relacions públiques	300.000	
Altres despeses	3.000.000	
Dotacions per amortitzacions		3.917.788
Dotacions per despeses de capital		
Programes d'Inversió		114.440.000
Inversió en edificis	30.000.000	
Inversió en maquinària	74.840.000	
Inversió en utillatge	2.600.000	
Inversió en mobiliari	1.000.000	
Inversió en informàtica	6.000.000	
Total		294.760.000

Font: Llei 32/1991 de 24 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat per al 1992

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST - EXERCICI 1992

RECURSOS	PRESSUPOST APROVAT	DRETS LIQUIDATS	AJUSTAMENTS	COMPTE P. i G.	SALDO PRESSUPOST.
Aportacions del S.C.S.	293,76	279,78	-	279,78	(13,98)
- Per finançar desp.f funcionam. i docència	179,32	-	-	-	-
- Per finançar investigacions(**)	114,44	-	-	-	-
Aportac.venda serveis a particulars i mútues	1,00	0,10	-	0,10	(0,90)
Ingressos financers	-	6,66	-	6,66	6,66
Altres ingressos	-	0,06	-	0,06	0,06
TOTAL	294,76	286,60	0,00	286,60	(8,16)

DOTACIONS	PRESSUPOST APROVAT	OBLIGACIONS RECONEGUDES	AJUSTAMENTS	COMPTE P. i G.	SALDO PRESSUPOST.
Compres i aprovisionaments	26,70	40,87	-	40,87	14,17
Despeses de personal	108,75	108,23	-	108,23	(0,52)
Treballs, subminist.i serveis exteriors	37,55	26,77	-	26,77	(10,78)
Taxes	0,10	0,47	-	0,47	0,37
Despeses Diverses	3,30	2,84	-	2,84	(0,46)
Dotacions per Amortitzacions	3,92	59,49	-	59,49	55,57
Inversions	114,44	36,59	(36,59)	0,00	(77,85)
Variació d'existències	-	-	1,44	1,44	0,00
Pèrdues procedents de l'immobilitzat	-	0,08	-	0,08	0,08
Pèrdues d'altres exercicis	-	0,03	-	0,03	0,03
TOTAL	294,76	275,37	(35,15)	240,22	(19,39)

Resultat de l'exercici '92

46,38

Drets liquidats	286,60
- Obligacions reconegudes	(275,37)
ROMANENT POSITIU DE TRESORERIA(*)	11,23

Romanent positiu de Tresoreria(*)	11,23
- Variació d'existències	(1,44)
+ Inversions	36,59
RESULTAT COMPTE PÈRDUES I GUANYES 1992	46,38

Nota-1: La societat presenta conjuntament la liquidació del Pressupost d'explotació i el d'inversió.

Nota-2: Les quantitats són en Milions de PTA. (MPTA)

Nota(*): On diu Romanent de tresoreria s'està referint realment al Sobrant pressupostari.

Nota(**): La Llei de Pressupostos de la Generalitat per al 1992 recull l'import de 114,44MPTA, com a subvenció per a inversions, mentre que la liquidació adjunta de l'IDI el recull com a recursos per a investigació. Es tracta d'una simple errada de transdpció del concepte.

Font: Liquidació del Pressupost presentada per l'IDI.

PRESSUPOST APROVAT PER AL 1993

Recursos

Per la venda de serveis al SCS		570.000.000
Per la venda de serveis a particulars i mútues		1.000.000
Interessos financers per comptes oberts		4.000.000

Total **575.000.000**

Dotacions per a les despeses de funcionament, docència i recerca

Compres i aprovisionaments		68.332.000
Fàrmacs	26.869.000	
Fung. sanitari	35.825.000	
Altres aprov.	4.300.000	
Queviures	510.000	
Instrumental i utillatge	414.000	
Vestuari	414.000	

Despeses de personal		226.358.913
Sous i salaris	173.717.437	
Quotes patronal	39.141.476	
Dietes	4.000.000	
Altres despeses socials	9.500.000	

Treballs, subministraments i treballs ext.		150.128.000
Treballs altres empreses	16.263.000	
Mant. i reparació	61.445.000	
Serveis professionals	5.120.000	
Primes assegurances	1.900.000	
Subministraments	7.600.000	
Altres serveis	3.800.000	
Lloguers	54.000.000	

Taxes		200.000
Taxes	200.000	

Despeses diverses		8.228.000
Relacions públiques	528.000	
Altres despeses	7.700.000	

Dotacions per amortitzacions 99.534.912

Dotacions per despeses de capital

Programes d'Inversió 22.218.175

Inversió en edificis	4.718.175	
Inversió en maquinària	15.000.000	
Inversió en utillatge	500.000	
Inversió en mobiliari	1.000.000	
Inversió en informàtica	1.000.000	

Total **575.000.000**

Font: Llei 3/1992 de 28 de desembre, de Pressupostos de la Generalitat per al 1993

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST - EXERCICI 1993

RECURSOS	PRESSUPOST APROVAT	DRETS LIQUIDATS	AJUSTAMENTS	COMPTE P. i G.	SALDO PRESSUPOST.
Venda Serveis a S.C.S.	570,00	479,62	-	479,62	(90,38)
Venda Serveis a particulars i mútues	1,00	8,20	-	8,20	7,20
Ingressos financers	4,00	5,22	-	5,22	1,22
Variació d'existències	-	-	8,95	8,95	0,00
Altres ingressos	-	5,13	-	5,13	5,13
TOTAL	575,00	498,17	8,95	507,12	(76,83)

DOTACIONS	PRESSUPOST APROVAT	OBLIGACIONS RECONEGUDES	AJUSTAMENTS	COMPTE P. i G.	SALDO PRESSUPOST.
Compres i aprovisionaments	68,33	91,92	-	91,92	23,59
Despeses de personal	226,36	219,94	-	219,94	(6,42)
Treballs, subminist. i treballs ext.	150,13	86,67	(4,49)	82,18	(63,46)
Taxes	0,20	0,37	-	0,37	0,17
Despeses diverses	8,23	3,26	-	3,26	(4,97)
Dotacions per amortitzacions	99,53	93,87	-	93,87	(5,66)
Inversions	22,22	293,22	(293,22)	0,00	271,00
Despeses financeres	-	8,69	-	8,69	8,69
Pèrdues procedents de l'immobilitzat	-	1,83	-	1,83	1,83
Despeses i pèrdues exercicis anteriors	-	0,00	-	0,00	0,00
TOTAL	575,00	799,77	(297,71)	502,06	224,77

Resultat de l'exercici '93

5,06

Drets liquidats	498,17
- Obligacions reconegudes	(799,77)
ROMANENT NEGATIU DE TRESORERIA(*)	(301,60)

Romanent negatiu de Tresoreria(*)	(301,60)
+ Variació d'existències	8,95
+ Inversions	293,22
+ Periodificacions	4,49
RESULTAT COMPTE PÈRDUES I GUANYS 1993	5,06

Nota-1: La Societat presenta conjuntament la liquidació del Pressupost d'exploració i d'inversió.

Nota-2: Les quantitats són en Milions de PTA

Nota(*): On diu Romanent de tresoreria s'està referint realment al Déficit pressupostari.

Font: Liquidació del Pressupost presentada per l'IDI.

4.2. ESTRUCTURA FORMAL DE LA PRESENTACIÓ PRESSUPOSTÀRIA

Els pressupostos per a l'IDI referents als exercicis 1992 i 1993, aprovats en les corresponents Lleis de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, Llei 32/1991 de 24 de desembre i Llei 3/1992 de 28 de desembre, respectivament, recullen:

a) Un únic pressupost que presenta de manera conjunta els ingressos i despeses d'explotació, i els recursos i dotacions de capital.

La presentació i tractament correctes seria diferenciar clarament un pressupost d'explotació i un altre de capital.

b) Partides no pressupostàries, com la Dotació a l'amortització de l'immobilitzat.

c) Un desglossament dels conceptes que representarien als capítols pressupostaris, en conceptes assimilables al que pressupostàriament serien els articles i partides.

Malgrat això:

- No existeix, en el pressupost aprovat per a l'IDI, una organització, ordenació i numeració d'acord a l'establerta per a la presentació pressupostària.
- Tot i el desglossament esmentat, l'IDI presenta la liquidació pressupostària pels conceptes més genèrics sense tenir en compte els subconceptes aprovats i publicats específicament.
- La liquidació pressupostària presentada no recull diferenciadament el que són drets liquidats i obligacions reconegudes del que són drets cobrats i obligacions pagades.

4.3. CRITERIS FINANCERO-COMPTABLES I CRITERIS PRESSUPOSTARIS

Relacionat amb l'anterior apartat b) cal remarcar que en el pressupost s'estan barrejant criteris financero-comptables amb criteris pressupostaris ja que:

1) Els ingressos per prestació de serveis es basen en unes tarifes que, com ja s'ha remarcat a 2.7.2.1., per la viabilitat de l'IDI (i de la resta de centres concertats) han de cobrir la dotació a l'amortització de l'immobilitzat.

Aquest concepte, en estar inclòs en tarifa, forma part dels recursos aprovats i liquidats del pressupost, però en no ser un concepte de despesa pressupostària, hauria de suposar un sobrant i una partida de conciliació entre pressupost i compte de pèrdues i guanys.

2) Per a les inversions realitzades en el 1993, existeix una desviació en excés de 271 MPTA que és la causant principal del dèficit pressupostari de l'exercici. La desviació s'origina quan, tot i l'endarreriment de les inversions previstes que s'observa en el 1992 (desviació de 77,85 MPTA per sota del previst), per al 1993 es pressuposta tan sols 22,22 MPTA.

Això ve donat perquè l'IDI preveu finançar les inversions, que realment calia haver pressupostat per un import bastant més elevat, amb el que anomena cash-flow o recursos generats de caixa, que no es reflecteixen en el pressupost i en els que inclou l'acumulació de les amortitzacions de l'immobilitzat i els sobrants d'exercicis anteriors.

D'existir realment aquests recursos generats en exercicis anteriors, caldria haver-los reflectit en aquells exercicis i en el seu vessant pressupostari com a sobrant, i recollir-los, prèvia aprovació de la DG de Pressupostos i del Departament de Sanitat i Seguretat Social, com a més recursos de l'exercici següent. Així, el sobrant del 1992, en els que segons el comentat al punt 1) anterior quedarien incloses les amortitzacions, s'hauria d'haver pressupostat com a més recursos del pressupost del 1993.

A més, cal tenir en compte que qualsevol aprovació d'inversió per part del Consell d'Administració de l'IDI ha d'estar recolzada per l'existència de partida pressupostària suficient que la financii i, en aquest cas, el pressupost reflecteix obligacions reconegudes en inversions per a les quals no existeix partida pressupostària suficient.

4.4. PRESSUPOST APROVAT I CONCERT AMB EL SCS. MODIFICACIÓ PRESSUPOSTÀRIA

Si bé el pressupostat per "Aportacions del SCS" és per als exercicis 1992 i 1993 de 293,76 MPTA i de 570 MPTA, aquesta previsió perd tota significació quan, posteriorment durant l'exercici, és el concert amb el SCS el que determinarà realment els imports màxims d'ingressos de l'IDI (segons Quadre 5 275,4 MPTA per al 1992 i 483 MPTA per al 1993) i obligarà a redistribuir les despeses i dotacions previstes en el pressupost aprovat inicialment.

Per això, cal entendre que durant l'exercici, el pressupost aprovat inicialment hauria de recollir una modificació pressupostària en virtut de l'acordat en concert, prèvia informació i autorització a la DG de Pressupostos, que donés lloc a un pressupost definitiu, tant de recursos com de dotacions, en base al qual caldria fer la liquidació.

4.5. PRESSUPOST DE L'EXERCICI 1992

El total d'ingressos i despeses, incloses les inversions, pressupostat per a l'IDI per

a aquest exercici va ser de 294,76 MPTA tal com recull la Llei 32/1991 de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a 1992.

En la liquidació pressupostària presentada per l'IDI, el total d'ingressos o drets liquidats puja a 286,60 MPTA i les despeses i inversions o obligacions reconegudes a 275,37 MPTA. D'això en resulta un sobrant pressupostari d'11,23 MPTA. Les desviacions que donen lloc a aquest sobrant venen motivades:

- Per als recursos:
 - Per no ajustar el pressupostat de recursos procedents del SCS als imports recollits en concert, segons s'ha comentat a l'epígraf 4.4., cosa que dona lloc a una liquidació per sota del pressupostat de 13,98 MPTA. De tractar-se el concert com una modificació pressupostària la liquidació originaria una desviació de signe contrari de 4,48 MPTA. L'excés sobre el fixat en concert vindria explicat pel marge d'exploracions que l'IDI pot facturar al 50% de la tarifa (segons el comentat per al 1992 a l'epígraf 2.7.2.1.).
 - Altres desviacions quantitativament menys significatives originades: 1) Pel desconeixement a l'hora de pressupostar de l'evolució de la facturació a mútues i privats. 2). Per no pressupostar conceptes com "Ingressos financers" i "Altres ingressos", conceptes que cal pressupostar, encara que aproximadament, en base a les previsions de tresoreria.
- Per a les dotacions:
 - Per l'endarreriment de les obres per a l'ampliació o posada en funcionament dels centres, ja esmentada en l'epígraf 3.2.1., cosa que endarrereix també la resta d'inversions en immobilitzat necessàries per al creixement de l'activitat en aquests centres. Aquest fet deixa les inversions reals per sota de les previsions en 77,85 MPTA.
 - L'import pressupostat per al 1992 en concepte d'amortitzacions, sense tenir ara en compte el que s'ha comentat en l'apartat b) de l'epígraf 4.2. i al punt 1) de 4.3., no va preveure's correctament si s'observa el volum d'immobilitzats que ja al 1991 tenia l'IDI. Per a l'exercici 1993 pot observar-se com el pressupostat ja s'ajusta més al real per aquest concepte.
 - Altres desviacions quantitativament menys significatives han estat originades per la manca d'uniformitat comptable, esmentada en l'epígraf 2.9.1.2., que afecta a les partides pressupostàries de "Compres i aprovisionaments" i "Treballs, subministraments i serveis externs". Això dona lloc a les desviacions de signe contrari, de 14,17 MPTA i 10,78 MPTA, que en gran part queden compensades.

4.6. PRESSUPOST DE L'EXERCICI 1993

El total d'ingressos i despeses, incloses les inversions, pressupostat per l'IDI per a aquest exercici va ser de 575 MPTA, tal com recull la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a 1993.

En la liquidació pressupostària presentada per l'IDI, el total d'ingressos o drets liquidats puja a 498,17 MPTA i les despeses i inversions o obligacions reconegudes a 799,77, MPTA. Això dóna lloc a l'esmentat dèficit pressupostari de 301,60 MPTA. Les principals desviacions que provoquen saldo pressupostari són motivades principalment:

- Per als recursos:
 - Els ingressos per vendes al SCS, tenint en compte el comentat a l'epígraf 4.3.2., no provocarien la desviació per sota del pressupostat de 90,38 MPTA, sinó de 3,38 MPTA per sota de l'establert en concert.
 - La manca de previsió a l'hora de pressupostar els ingressos per venda de serveis a mútues quant a que caldria haver previst que l'obertura del centre de TAC de Vall d'Hebron incrementaria de manera important aquest concepte de facturació.
- Per a les dotacions:
 - Pel ja comentat per al 1992, cal donar un tractament conjunt als conceptes de "Compres i aprovisionaments" i "Treballs, subministraments i serveis externs". La desviació compensada de 39,87 MPTA (= 63,46 MPTA - 23,59 MPTA) de menor despesa que la pressupostada per a aquests conceptes, queda explicada pel fet que es preveia haver obert el centre de RM del Duran i Reynals i l'ampliació del centre de RM de Vall d'Hebron ja al gener'93 i realment van iniciar les seves activitats al maig'93. Aquesta desviació podria haver estat superior de no ser per l'inici abans del previst de les activitats del centre de TAC de Vall d'Hebron.
 - Cal a més pressupostar sempre que sigui possible tots els conceptes com és el cas de "Despeses financeres".
 - La desviació principal produïda en Inversions 271 MPTA que per la seva importància ja s'ha tractat anteriorment a l'epígraf 4.3.

4.7. PRESSUPOST APROVAT PER A L'EXERCICI 1994

En la revisió del pressupost aprovat per a l'IDI per al 1994, s'ha observat que:

- Ja es diferencia entre un pressupost d'exploació i un altre de capital.

- Ja es publica amb la correcta organització, ordenació i numeració pressupostàries, per capítols, articles i partides.

S'hi observa també l'existència d'una subvenció de capital de 400 MPTA, fet que acaba amb l'autofinançament de les inversions existents fins aleshores. L'autofinançament servia a l'IDI com a base per adoptar el criteri d'incloure com a despesa del pressupost la dotació per a l'amortització de l'immobilitzat, tot i que no es tracta d'una partida a incloure com a despesa en el pressupost (Veure el punt 1) a 4.3.).

El tractament donat a aquest fet en el pressupost aprovat per al 1994 és el de recollir novament com a despesa pressupostària 188,71 MPTA per dotacions a l'amortització, però incloent també aquest import com a "Recursos generats per les operacions" del pressupost de capital. A més a més, també formant part d'aquests recursos, s'inclou un import de 78,45 MPTA que representa, segons càlculs de l'IDI, els fons acumulats de caixa generats per l'IDI en exercicis anteriors, tal com s'ha comentat a l'epígraf 4.3.

Respecte al fons acumulat de caixa de 78,45 MPTA recollit en el pressupost de l'exercici 1994:

- Per falta de documentació justificativa adient, no ha pogut validar-se l'origen de la seva quantificació.

- No representa en el 1994 un fons acumulat de caixa disponible donat l'ús que ja al 1993 se'n fa, tot i no reflectir-se en la liquidació pressupostària corresponent (com s'ha comentat al punt 2) de 4.3.)

Si tenim en compte que les inversions realitzades, o les seves corresponents obligacions reconegudes, entre 1991 i 1993 superen amb escreix els recursos obtinguts i els possibles fons acumulats de caixa, cal concloure que el pressupost de capital del 1994 s'aprova ja amb una manca real de recursos respecte a les dotacions previstes per a inversions.

5. PROGRAMA D'ACTUACIÓ, D'INVERSIONS I DE FINANÇAMENT (PAIF)

Els articles 28 i 29 de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, estableixen de manera específica la informació que ha de recollir el PAIF, així com els seus terminis de realització i tramesa i altres condicions.

De manera similar s'expressa la Llei 10/1982 de Finances Públiques de Catalunya en els articles 54, 55 i 56.

L'IDI anualment elabora com a PAIF una mera enumeració genèrica d'objectius, d'assoliment de nivells d'activitat i d'inversió.

És evident que el PAIF de l'IDI no contempla tota la informació que específicament determina la normativa esmentada. Aquestes Lleis fan del PAIF el document base que ha de quantificar i explicar a priori, exercici a exercici, al Departament o Ens al qual s'està adscrit (en aquest cas al SCS) i al Conseller d'Economia i Finances, quin són els objectius (quant a import i concepte individualitzats per programes d'activitat o inversió) que posteriorment han de ser aprovats com a pressupostos d'explotació i d'inversió.

A banda de la imposició legal com a raó principal, el PAIF ha de ser un document d'ús intern de l'Institut per al seguiment de la gestió, imprescindible per a la planificació d'objectius, seguiment dels mateixos i fonamentalment per a fer possible l'avaluació de resultats quant a l'assoliment dels objectius previstos. D'aquí que, tot i els sistemes de seguiment i control que l'IDI ha d'anar implantant en les diferents àrees relacionades amb la inversió i amb la pròpia activitat, la plasmació en un PAIF pot representar un element globalitzador molt útil.

Aquesta doble finalitat del PAIF (control pressupostari a priori per part dels Departaments competents i control de la pròpia gestió) fa necessària una millora en la seva elaboració quant a:

- Un aprofundiment en el detall i quantificació de les previsions d'inversions a realitzar, documentant la seva necessitat i especificant l'origen del finançament.
- Uns objectius detallats i quantificats de l'activitat i explotació com a empresa (p.e. ingressos per facturació de serveis per centres i tipus de clients; cost dels serveis assistencials, dels de recerca i docència; evolució quantitativa i qualitativa del personal, etc.)

Tota aquesta informació ha de veure's complementada a posteriori amb una memòria explicativa que, dins el propi PAIF, determini el grau d'assoliment dels objectius prefixats en l'exercici anterior i les principals diferències o variacions entre un exercici i el següent.

Malgrat tot, l'escassa autonomia de decisió que per a l'IDI comporta l'establiment any a any per part del SCS del concert (que fixa tarifes i nombre màxim d'exploracions) fa que l'elaboració del PAIF com a eina de control de la pròpia gestió perdi gran part del seu sentit.

6. CONCLUSIONS FINALS. OBSERVACIONS I RECOMANACIONS.

Al llarg d'aquest Informe s'han fet les observacions que resulten pertinents sobre aspectes financer-comptables, de legalitat, de caire pressupostari, de gestió, de control intern i de procediments.

En l'Informe es posen de manifest un seguit de mancances i debilitats de caire comptable, administratiu i de control intern resultat de la manca de mitjans humans en el departament comptable-administratiu. Cal remarcar en l'aspecte més purament comptable que els serveis de l'assessoria externa no han ajudat a cobrir aquestes debilitats sinó que en molts casos n'han estat l'origen.

Excepte pels efectes que les observacions i recomanacions que es remarquen al llarg d'aquest Informe, i especialment les que s'enumeren en aquest Capítol, poden tenir en el Balanç i Compte de Pèrdues i Guanys de l'IDI, aquests expressen en tots els aspectes significatius, la imatge fidel del patrimoni, de la situació financera i dels resultats obtinguts en els exercicis 1991 a 1993 i comprenen la informació necessària i suficient per a la seva interpretació i comprensió adequades, de conformitat amb els principis i normes comptables generalment acceptats.

Menció especial requereix el tractament donat per l'IDI al pressupost i la seva liquidació, tractament en el qual s'han incorporat criteris financers i comptables no aplicables a nivell pressupostari. A més, no s'ha tingut en compte que determinats fets requereixen una plasmació clara en la liquidació del pressupost. Tot això posa en evidència el fet que la informació recollida en el pressupost i la seva liquidació no reflecteix la situació financer-pressupostària real de l'IDI.

En un altre ordre de consideracions, s'ha de qualificar de positiu el control implantat per l'IDI quant als procediments de selecció, estudi, classificació i programació de les exploracions assistencials a realitzar, segons casos de major o menor dificultat i/o urgència de les sol·licituds d'exploració rebudes. En aquest cas, l'existència d'un nombre adient de metges, assistents i altre personal sanitari i administratiu, juntament amb la flexibilització que permet el sistema de contractació laboral del personal, fa que l'activitat de prestació del servei assistencial i el seu control siguin, en termes generals, satisfactoris.

En relació a les observacions remarcades al llarg de l'Informe, a continuació recollim de forma resumida aquelles que considerem especialment importants:

1.- IMMOBILITZAT REBUT EN ADSCRIPCIÓ

a) Titularitat dels centres on s'ubica l'IDI

Els centres de RM i TAC de l'IDI estan ubicats en espais dels quals no n'és titular la Generalitat de Catalunya:

- El conjunt de béns patrimonials de la CS de Vall d'Hebron, on s'ubiquen dos dels centres de l'IDI, es troba adscrit a la Generalitat de Catalunya. L'adscripció, rebuda conjuntament amb el traspàs de competències en matèria de Sanitat i Seguretat Social, es va formalitzar mitjançant el Real Decret 1517/1981, de 8 de juliol. La titularitat d'aquests béns és, però, de la Tresoreria General de la SS.
- Sobre l'Hospital Duran i Reynals, on s'ubica un tercer centre de l'IDI, la Generalitat de Catalunya té el dret d'emfiteusi rebut ja al 1987 del "Patronat Oncològic de Catalunya. Fundació privada".

Aquests drets que segons l'article 4 de la Llei 11/1981, de 7 de desembre, de Patrimoni de la Generalitat, són béns patrimonials de la Generalitat, segons l'article 50.1 de la LOSC queden adscrits al SCS.

Caldrà per tant que l'IDI com a usuari real de les esmentades instal·lacions les rebi en adscripció mitjançant formalització d'Acta d'adscripció per part del SCS, conjuntament amb aquelles obres d'adequació que s'hi hagin fet, per tal que constin, com a actiu de l'IDI que són, en el seu balanç o bé perquè estant ja comptabilitzades disposin del recolzament formal adient. Qualsevol mancança formal d'aquest tipus o el seu endarreriment haurà de constar en notes explicatives dins la Memòria de l'Institut.

b) Obtenció de documentació justificativa

A banda del comentat en l'anterior apartat A), l'IDI rep altres elements d'immobilitzat (equips de RM i TAC i altre equipament) ja descrits en l'epígraf 2.3.1, que comptabilitza com a adscrits en base a quantificacions valoratives fetes per responsables de l'ICS, SCS i del DSiSS. Això malgrat la manca d'Acta formal d'adscripció.

Segons els esmentats responsables, les valoracions tenen la seva evidència justificativa en imports resultants de resolucions d'adjudicació, contractes, certificacions, factures, etc. de les que l'IDI n'hauria d'obtenir còpia.

2.- IMMOBILITZAT I AMORTITZACIÓ

a) Implantació d'un inventari físic per centres

Com a eina bàsica de control intern quant al control físic i d'ubicació dels diferents elements d'immobilitzat de cada centre, cal que l'IDI realitzi un inventari que a més pot ser útil quant a la inclusió de característiques específiques de cada element. La interrelació d'aquest inventari amb la resta d'eines de control d'immobilitzat (majors, arxiu de factures d'inversió, fitxes d'amortització, etc.) serà fonamental per a un correcte seguiment i control d'aquests actius.

Al 1994 l'IDI ja ha dissenyat i implantat un inventari per a un dels seus centres.

b) Valoració de l'immobilitzat. Amortització

Per tal que l'actiu del balanç mostri una valoració correcta de l'immobilitzat net, cal que l'IDI tingui en compte amb vistes a un correcte càlcul de les amortitzacions, factors com:

- La important obsolescència tècnica de determinada maquinària.
- El fet que el seu horari de prestació de servei sigui de 24 hores.
- L'existència de màquines que, en haver-se rebut en adscripció, són elements ja usats.

A més, de la mateixa manera que es fa per a l'immobilitzat, cal que els imports totals que en concepte d'amortitzacions es reflecteixen en el balanç, diferenciïn entre els que corresponen a amortització d'immobilitzat adscrit i els corresponents a l'amortització d'immobilitzat propi.

3.- DEUTE AMB LES CIUTATS SANITÀRIES

a) Repercussió de les despeses

Les CS de Vall d'Hebron i Bellvitge assumeixen inicialment determinades despeses que, corresponent total o parcialment als diferents centres de l'IDI, li repercuteixen o traspassen amb posterioritat. En la documentació corresponent a aquestes repercussions de despesa, no s'especifiquen els càlculs o barems aplicats per les CS que permetin valorar la raonabilitat de les esmentades despeses. Tampoc s'adjunten les factures o altra documentació justificativa de les despeses totals, base per l'aplicació dels esmentats barems.

Cal per tant formalitzar uns acords entre els representants de les parts que determinin de manera objectiva els percentatges o coeficients a aplicar a la despesa total i permetin a l'IDI conèixer les bases d'aplicació. Tot això és necessari per poder obtenir-ne la despesa realment imputable als diferents centres de l'IDI.

b) Compensació del deute per assumptió del pagament de factures

L'IDI, per tal de compensar el deute que té pendent amb les CS assumeix el pagament d'algunes de les seves factures. Per tot el que es comenta en referència a això en l'epígraf 2.4., es recomana abandonar aquest procediment i seguir l'establert en el Pacte Quart del Conveni signat el juny'93 entre la CS de Vall d'Hebron i l'IDI en virtut del qual el deute es liquidarà en un o més pagaments dins el primer semestre de l'exercici següent, mitjançant transferència bancària de l'IDI a la CS.

4.- ASPECTES FISCALS. SUBJECCIÓ A L'IMPOST DE SOCIETATS

L'IDI no ha presentat les declaracions corresponents a l'Impost sobre Societats dels exercicis 1991, 1992 i 1993.

Mentre no es dictamini cap norma específica d'exempció per aquest tipus d'entitat, l'IDI està subjecte i no exempt per aquest Impost.

D'això se'n despren una contingència fiscal acumulada per aquests tres exercicis. Cal quantificar-ne l'import i dotar una provisió per aquest concepte.

5.- PRINCIPI COMPTABLE DEL REGISTRE

L'Institut comptabilitza els cobraments o pagaments quan comprova que així ho ha fet l'entitat financera on té el seu compte corrent i de crèdit.

El principi del registre estableix que els fets econòmics cal registrar-los quan neixin els drets o obligacions que aquells originin.

En conseqüència, cal que l'IDI comptabilitzi els cobraments i pagaments en el moment de rebre o emetre el xec, taló, etc. i no quan l'entitat financera els anota en el compte. Amb això s'evitaràn possibles problemes de tall temporal de cobraments i pagaments, però també caldrà un control més estricte quant a l'elaboració i seguiment de les conciliacions bancàries.

6.- CONTROL DE L'ÀREA D'EXISTÈNCIES

En l'anàlisi dels procediments i control intern de l'àrea d'existències s'observa la necessitat d'una millora i aprofundiment a implantar bàsicament quant a l'assoliment de:

- a) Uniformitat en l'aplicació dels criteris de valoració dels diferents tipus d'existències entre un exercici i un altre.
- b) Un bon sistema de control físic de les existències que millori l'existent (que es basa en l'anàlisi a posteriori de desviacions entre el número d'exploracions realitzades, el consum mitjà d'existències per exploració i el consum total d'existències). Cal realitzar periòdicament inventaris i recomptes físics així com la implantació d'algun tipus de document intern a omplir referent als consums reals i individualitzats de cada exploració.
- c) Un sistema d'estocatge mínim i/o màxim, segons les necessitats i rotació històricament conegudes de cada tipus d'existència i en funció del valor de cadascuna d'elles.

Aquesta millora cal considerar-la com a indispensable principalment des del moment que l'activitat de l'IDI s'ha incrementat considerablement amb l'obertura dels nous centres i les existències han evolucionat amb creixements significatius dins l'actiu. A més, és d'esperar que aquesta evolució sigui més important amb les previsions d'obertura de nous centres en el futur.

7.- ACTIVITAT ASSISTENCIAL I DE R+D I DOCÈNCIA

a) Fixació de les tarifes en concert amb el SCS segons el cost

Les tarifes per a les exploracions assistencials a beneficiaris de la SS les fixa el SCS per concert tenint en compte l'evolució històrica dels costos totals de l'IDI i el número d'exploracions. El concert del SCS amb l'IDI recull també uns ingressos per a l'IDI destinats a les tasques concretes de R+ D i docència.

Cal, per tant, no incloure en el càlcul dels costos totals, base per a l'establiment de la tarifa a concertar per exploració assistencial, aquells costos finançats pels ingressos destinats a R+ D i docència. Sobretot tenint en compte que les tarifes fixades en aquest concert tenen repercussió directa en els concerts del SCS amb altres centres o hospitals privats i concertats.

b) Tractament dels ingressos de R+D i docència recollits en concert

Per tal que els ingressos per aquest concepte puguin catalogar-se com a facturació i no com a subvenció directa, caldrà una estructuració de les tasques d'investigació en programes i, per cadascun d'ells, un seguiment individualitzat dels seus costos. D'això n'haurà de resultar unes factures que especifiquin les tasques facturades referents a cada programa i els costos que inclouen. Així podran interrelacionar-se els ingressos rebuts amb la tasca realitzada.

c) Detecció de les exploracions a pacients provinents de mútues o consultes privades i morositat

Pels casos en què aquest tipus de pacients arriben a l'IDI mitjançant les CS, és necessària una millora en la coordinació entre aquestes i l'Institut per tal d'evitar que exploracions facturables a mútues i privats (facturables a preu superior a les tarifes del concert amb el SCS) entrin en la facturació concertada amb el SCS. A tal efecte, cal que les CS i l'IDI estudiïn conjuntament els sistemes de control que permetin detectar i diferenciar a priori aquests casos.

Fins l'obertura al maig'93 del centre de TAC de Vall d'Hebron la facturació a mútues i privats no era significativament important, però des d'aleshores creix considerablement. Per aquest motiu caldrà implantar uns sistemes de control interns tendents al seguiment de la possible morositat com:

- Obtenir informació històrica de la pròpia activitat i informació externa per conèixer aquelles mútues o companyies asseguradores que originen problemes de cobrament, implantant un sistema de seguiment de morosos.
- Fixar el procediment intern a seguir pels casos d'accidents de trànsit regulats pel Conveni UNESPA d'acord als procediments, ja establerts en l'esmentat conveni, quant a les problemàtiques de cobrament.

8.- PERSONAL EN PLANTILLA

Si bé cal qualificar d'adequada la plantilla de l'IDI en relació a les seves necessitats, i d'adient el sistema implantat de contractació del personal quant a la flexibilització que permet en la prestació dels serveis per part de l'IDI, cal fer les observacions següents:

- Existeix una manca de personal, en relació al creixement de l'IDI, destinat a les tasques comptables i administratives. S'ha pogut veure, però, com ja en 1994 es contracten dues noves persones per a cobrir aquesta mancança.
- Existeixen informes mèdics de determinades exploracions signades per metges que no consten en plantilla de l'IDI. En cas de voler seguir amb aquesta pràctica de cooperació amb les CS i hospitals d'origen dels pacients, caldrà establir amb aquells un conveni que delimiti la possible actuació dels seus metges en l'activitat de l'Institut.
- En estar previst per a finals de l'exercici 1994 que la Unitat de Radiodiagnòstic de l'HG de Vall d'Hebron passi a formar part de l'IDI com a nou centre, l'Institut haurà de tenir cura a l'hora de determinar-ne la plantilla necessària i evitar assumir eventuais sobredimensionaments. Per a això caldrà un estudi en funció de les màquines en funcionament, de l'activitat esperada, etc.

9.- CONTRACTACIÓ

De l'anàlisi dels procediments de contractació cal remarcar-ne els següents punts febles:

a) Obres

Manca de compliment dels principis de publicitat i concurrència en la contractació de les empreses d'enginyeria o enginyers per a les tasques de redacció de projecte i direcció d'obra. Segons els representants de l'IDI, donat que venen predeterminades pel SCS.

Manca dels corresponents informes tècnics i econòmics, en certs casos, que facin

valoració de les ofertes rebudes i que , per tant, recolzin les decisions d'adjudicació.

Manca d'informació explicativa de la no aplicació de les clàusules de penalització a determinades constructores amb endarreriments importants en l'execució de les obres.

b) Maquinària

Tot i la correcta anàlisi d'un nombre important d'ofertes, que és garantia del principi de concurrència, en el cas de la contractació referent als equips de RM, donat l'important cost que suposen, el principi de publicitat més adient hagués estat recórrer a l'anunci públic.

c) Serveis, subministraments i altres

S'aprecia una manca generalitzada dels principis de publicitat i concurrència i, en els casos de possible monopoli d'oferta d'alguns proveïdors, de compatibilitat necessària entre certs subministraments referents a determinades màquines, etc., manca de documentació justificativa signada pels responsables corresponents.

Així, pel que fa als tres apartats d'aquest punt 9.-, cal concloure recomanant l'establiment d'uns procediments interns per al seguiment dels principis de publicitat i concurrència, així com una millora en la documentació i les explicacions de seguiment que haurien d'incloure els diferents expedients de contractació.

10.- PRESSUPOSTOS

Del que s'ha comentat en el Capítol 4 referent a la fiscalització pressupostària, cal remarcar :

a) Estructura formal de presentació pressupostària

S'han detectat, tant en els pressupostos aprovats corresponents a 1992 i 1993, com a les liquidacions pressupostàries presentades per l'IDI, un seguit de mancances formals: pressupost d'explotació i capital conjunt, manca d'ordenació i numeració establerta per a la presentació dels pressupostos, inclusió de conceptes no pressupostaris, liquidació per conceptes genèrics, etc.

Si bé s'ha verificat que per al pressupost aprovat per a l'exercici 1994 s'han corregit alguns d'aquests aspectes (com la diferenciació entre un pressupost d'explotació i un altre de capital, i la correcta organització i numeració per capítols, articles i partides) cal tenir en compte de cara al futur la resta d'aspectes formals, remarcats de manera més específica a l'epígraf 4.2., per a la correcta presentació del pressupost i la seva liquidació.

b) Representativitat del pressupost i la seva liquidació

Els pressupostos inicials aprovats per a l'IDI corresponents als exercicis 1992 i 1993, i les seves liquidacions, presenten importants deficiències en ordre a la seva representativitat. Els principals motius són:

a) El pressupost aprovat, en quedar pendent del que reculli el concert anualment actualitzat amb el SCS, pot arribar a perdre tota significació i, conseqüentment, també les desviacions entre l'aprovat i el liquidat.

Per això es planteja la necessitat de que el concert suposi una modificació pressupostària que, degudament tramitada, doni lloc a un pressupost definitiu sobre el qual dur a terme la liquidació.

b) Les liquidacions pressupostàries presenten fortes desviacions en relació a les inversions, cosa que en l'exercici 1993 provoca un important dèficit. Malgrat això, cal entendre que aquestes desviacions (i per tant el dèficit) no representen les obligacions pendents (ni el dèficit pressupostari real) ja que les desviacions han estat finançades en el propi exercici, cosa que no recull el pressupost, pel que l'IDI anomena cash-flow (beneficis o sobrants i amortitzacions acumulades d'exercicis anteriors). Conseqüència d'això, i com es comenta a l'epígraf 4.6., el pressupost de capital aprovat per al 1994 parteix ja d'una manca de recursos en relació a les dotacions previstes per a inversions.

Cal que qualsevol aspecte financer-comptable tingui el seu reflex pressupostari. Així, doncs, en el cas d'existir recursos generats de caixa, aquests haurien d'haver-se reflectit pressupostàriament, exercici a exercici, com a sobrants pressupostaris, i recollir-los, prèvia aprovació de la DG de Pressupostos i del Departament de Sanitat i Seguretat Social, com a més recursos de l'exercici següent.

11.- PROGRAMA D'ACTUACIONS, INVERSIONS I FINANÇAMENT

Cal dissenyar un PAIF seguint les especificacions que marquen la Llei 4/1985, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana i la Llei 10/1982 de Finances Públiques de Catalunya, incloent-hi previsions i objectius concrets i quantificats tant per la inversió com per a l'explotació.

D'acord al que determinen aquestes Lleis, l'especificitat en els conceptes i la quantificació dels objectius a assolir, han de fer del PAIF un punt de referència essencial del pressupost de l'exercici i una eina interna bàsica de l'Institut per al propi control de la seva gestió.

7. AL·LEGACIONS

A l'efecte previst per l'article 6 de la Llei 6/1984, de 5 de març, de la Sindicatura de Comptes, modificada per la Llei 15/1991, de 4 de juliol, el present Informe de Fiscalització fou tramès a l'Institut de Diagnòstic per la Imatge (IDI).

La resposta de l'Institut de Diagnòstic per la Imatge, una vegada conegut l'Informe, ha estat la següent:

"Vist el vostre projecte d'informe d'auditoria corresponent als exercicis 1991, 1992 i 1993, em plau manifestar-vos la nostra confomitat al mateix.

Cordialment,

Carles Casabayó i Queraltó

Gerent

L'Hospitalet de Llobregat, 30 de maig 1995"

Sindicatura de Comptes
de Catalunya

El Secretari General

RAMON PLANAS I FONT, Secretari General de la Sindicatura de Comptes de Catalunya,

C E R T I F I C O:

Que el present informe 28//94-D, referent a l'Institut de Diagnòstic per la Imatge (IDI), exercicis 1991, 1992 i 1993, és una còpia exacta de l'aprovat pel Ple de la Sindicatura de Comptes en la reunió que va tenir lloc els dies 14 i 15 de juny de 1995.

I perquè així consti i tingui els efectes que corresponguin, signo aquesta certificació, amb el vist-i-plau del Síndic Major.

Barcelona, 23 de juny de 1995

Vist-i-plau
EL SÍNDIC MAJOR